

ת"פ 9688/03/17 - מדינת ישראל נגד ברק אלימלך

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 9688-03-17 מדינת ישראל נ' אלימלך
לפני כבוד השופטת דנה אמיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ברק אלימלך

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד מיכאל פינקלשטיין

ב"כ הנאשם עו"ד דורון ברזילי

הנאשם בעצמו

הכרעת דין

רקע, עובדות כתב האישום והמענה

1. הנאשם הואשם בכתב האישום בביצוע עבירות על פי סעיפים 117(ב)(5) ו- 117(ב)(6) לחוק מס ערך מוסף התשל"ו - 1975 (להלן: "**חוק מע"מ**").

2. על פי הנטען באישום הראשון לכתב האישום, בין התאריכים אוקטובר 2010 לאפריל 2014 (להלן: "**התקופה הרלבנטית לכתב האישום**"), היה הנאשם רשום כעוסק מורשה ופעל תחת שם המותג "הכי טובים בכשרויות". בתקופה הרלבנטית לכתב האישום ניכה הנאשם מס תשומות בסך 601,107 ₪ קרן מס, באמצעות 77 חשבוניות שהוצאו לו על ידי עופר אביבי (להלן: "**אביבי**") על שם המותג "א.א. שירותים ע.מ. 058013459" (להלן: "**א.א. שירותים**"). נטען כי החשבוניות על שם א.א. שירותים התקבלו בתמורה לתשלום עמלה כספית מוסכמת אותה שילם הנאשם לאביבי, ומבלי שאביבי סיפק את השירותים המפורטים בחשבוניות (להלן: "**החשבוניות הכוזבות הנטענות/ החשבוניות**"). רשימת החשבוניות הכוזבות הנטענות צורפה כנספח א' לכתב האישום. נטען כי מעשיו של הנאשם נעשו במטרה להתחמק מתשלום מע"מ בסך 601,107 ₪.

3. על פי האישום השני נטען כי הגם שהיה הנאשם חייב לנהל פנקסי חשבוניות ורשומות אחרות באופן שנקבע בחוק מע"מ ובתקנות מס ערך מוסף (ניהול פנקסי חשבוניות) התשל"ו - 1975, בתקופה הרלבנטית לכתב

האישום, הכין הנאשם ו/או ניהל או הרשה לאחר להכין ו/או לנהל פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות באופן שכלל בספריו את החשבוניות הכוזבות הנטענות מושא האישום הראשון אשר ניכה כתשומות. נטען כי מעשיו של הנאשם נעשו במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

4. במענהו לכתב האישום, אישר הנאשם כי היה רשום כעוסק מורשה תחת שם המותג "הכי טובים בכשרויות" בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, וכי קיבל מאביבי וניכה בדיווחיו למע"מ את 77 חשבוניות המס על שם "א.א. שירותים" (החשבוניות הכוזבות הנטענות). הנאשם כפר בטענה לפיה המדובר בחשבוניות כוזבות אשר התקבלו בתמורה לתשלום עמלה כספית מוסכמת ששילם לאביבי, מבלי שאביבי סיפק את השירותים המפורטים בחשבוניות, וכי פעל כאמור על מנת להתחמק מתשלום מע"מ. בנוסף, כפר הנאשם בכך שבתקופה הרלבנטית ניהל ו/או הכין או הרשה לאחר לנהל ו/או להכין פנקסי חשבוניות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות במטרה להתחמק מתשלום מע"מ.

5. על פי גרסתו הכללית הנאשם, וכפי שעולה מסיכומי ההגנה, הטענה היא כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, סיפק הנאשם שירותי פיקוח על העמסת עופות באמצעות עסקו "הכי טובים בכשרויות", עבור בד"ץ "יורה דעה" של הרב מחפוד, תחילה כקבלן משנה של חברת א.מ. זוהר (להלן: "**חברת זוהר**") שהייתה בבעלות אביחי גיאת, אשר סיפקה את שירותי פיקוח על העמסת עופות לחברת עוף ירושלים, ולאחר מכן של חברת עוף ירושלים ישירות. לטענת הנאשם, אביבי שימש כקבלן משנה שלו (תוך שלצד זאת העסיק הוא עצמו 15 עובדים (12 בעבודת פיקוח ו- 3 בתחום הכשרויות (עמ' 138 לפרו')). לגרסת הנאשם, תפקידו של אביבי היה להשגיח על הליך העמסת העופות לצורך הובלתם למשחטת עוף ירושלים, על מנת לוודא כי העמסת העופות נעשית בהתאם לכללי מוסד הכשרות של הרב מחפוד. לטענתו, שילם לאביבי תמורת שירות זה במזומן (למעט תשלום עבור המע"מ והבונוס אשר התבצע בצ'ק) וקיבל ממנו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום את 77 החשבוניות מושא כתב האישום, המשקפות עבודה אמיתית אשר בוצעה. הנאשם אישר כאמור שאת מס התשומות בגין חשבוניות אלה ניכה בדיווחיו למע"מ.

6. בראי הנטען בכתב האישום, מענה הנאשם וגרסתו הכללית, גדר המחלוקת במקרה דנן מצומצמת יחסית ונוגעת לשאלה האם הוכחה המאשימה כי 77 חשבוניות המס אשר התקבלו אצל הנאשם מאביבי, ע"ש המותג א.א. שירותים ונוכו על ידו, הן חשבוניות כוזבות, והאם פעל הנאשם לרישומן בספריו ככזב ולניכויין שלא כדין מתוך כוונה להתחמק מתשלום מס. בנוסף, יש להידרש לטענות ההגנה מן הצדק, אכיפה בררנית ולטענה לקיומם של מחדלי חקירה, אשר נטענו כטענות מקדמיות בדיון ביום 15.4.2018 וגם בסיכומי ההגנה - אלה יידונו בסוף הכרעת הדין.

סקירת הראיות

גרסאות אביבי

7. מטעם המאשימה העיד אביבי, ממנו קיבל הנאשם את החשבוניות הכוזבות הנטענות. אביבי הוכרז כעד עוין במהלך עדותו הראשית לאחר שמצאתי כי עדותו שונה בפרט מהותי מהגרסה שמסר בהודעותיו (עמ' 93 ש' 4-18 לפרו'). הודעותיו **ת/16** (מיום 19.5.2015), **ת/17** (מיום 10.6.2014), ו- **ת/18** (מיום 19.9.2016) אף הוגשו על פי סעיף **10א לפקודת הראיות** לאחר שהחוקרים ומבקרת החשבוניות אשר גבו הודעות אלה העידו אודות נסיבות ואופן גבייתן (ראו עדות דנה דיין (עמ' 105-106 לפרו'), אלכס רמי (עמ' 113-119 לפרו'), גיתית רפפורט (עמ' 110 לפרו') וכן ראו החלטתי בעמ' 124 - 125 לפרו').

8. גרסתו של אביבי בבית המשפט, הן בתחילת עדותו, הן לאחר הכרזתו כעד עוין, הייתה סתמית ונעדרה

פרטים ותוכן ממשי באשר להתקשרותו עם הנאשם, לאופן ההתחשבות עמו, ולעבודה שטען שביצע, באופן אשר אינו מאפשר מתן אומן בה, וזו אף התרשמותי הבלתי אמצעית. זאת אף בשים לב למשך תקופה ארוכה בת כ- 3.5 שנים בה נטען כי שימש כקבלן משנה של הנאשם ולהיקף הכספי הגבוה יחסית של העסקאות הנטענות בינו ובין הנאשם. כך לשם ההדגמה, כשנשאל אביבי אודות הקשר העסקי עם הנאשם בתקופה הרלבנטית השיב: **"הייתי מפקח אצלו בלולים, אני לא זוכר כ"כ. זה היה לפני הרבה שנים"** (עמ' 89 ש' 4 לפרו') ואף לא זכר כמה פעמים עבד אצל הנאשם או כיצד הגיע לסכומים המפורטים בחשבוניות. לטענתו הסכום נקבע **"לפי עבודה"**, תעריף, כשהחשבוניות על גביהן צוין **"עמלה"** הן בגין בונס מעבר לעבודה רגילה ללא פירוט (עמ' 95, עמ' 96 לפרו'). עוד מסר כי אינו זוכר מה עשה עם הכסף המזומן שלטענתו קיבל מהנאשם, מי היו ספקיו, ומה היו הוצאות עסקו בתקופה הרלבנטית (עמ' 96 ש' 33-30, עמ' 97 לפרו'). אביבי שב והשיב לשאלות שונות משאלות המאשימה כי אינו יודע ו/או אינו זוכר, ואף טען כי אינו זוכר את המסמכים **4/ת, 5/ת** (המעידים לכאורה כי קיבל כספים במזומן ובצ'קים מהנאשם). אביבי טען באופן סתמי שקיבל תשלום במזומן, ולאחר מכן תיקן, מזומן וצ'קים. לצד תשובותיו לפיהן אינו זוכר, אף טען ביחס לגרסה העולה מהודעותיו, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם העדר זיכרון: **"מה שאמרתי שם לא נכון..."** (עמ' 94 ש' 33-32, עמ' 95 ש' 6, עמ' 96 ש' 11 לפרו'), כאמירה סתמית וללא הסבר ממשי לדברים.

9. בנוסף, בעת חקירתו הנגדית היה ניכר כי אביבי מבקש לרצות את הסנגורית בשאלותיה. כך, לשם הדוגמה, כשנשאל אביבי על ידי הסנגורית בעמ' 100 ש' 8-4 לפרו' האם הובטח לו דבר מה על ידי החוקרים בשלב כלשהו במהלך גביית הודעותיו, תשובתו הייתה כי התנהלו בצורה לא אנושית. כשנשאל על ידי האם ניתנה לו הבטחה כלשהי השיב **"לא זכור לי שהובטח לי משהו"**. למרות האמור, נשאל שוב על ידי הסנגורית האם **"הם הפרו הבטחות שהבטיחו לך?"** תשובתו הייתה: **"כן"**. כשנשאל שוב על ידי מה הובטח לו התחמק ומסר, בניגוד לתשובתו הקודמת לבית המשפט **"לא זכור לי עכשיו אבל הבטיחו והכל רשום אצל עו"ד שקלאר"** והגדיל ואישר כי הסתירה בין עדותו בבית המשפט להודעותיו קשורה להבטחות שניתנו לו ללא פירוט או הסבר (עמ' 100 לפרו'). בנסיבות אלה, אף איני מוצאת ליתן אומן בתשובותיו במסגרת חקירת ההגנה, ובכלל זאת תשובותיו לפיהן שילם מסים בתקופה הרלבנטית (ללא כל בדל ראייה להוכחת האמור).

10. לאורך עדותו לא נתן אביבי הסבר מניח את הדעת לסתירות בין עדותו בבית המשפט לבין גרסאותיו בהודעותיו אשר הוגשו (לבד מטענה סתמית לפיה לא אמר את הדברים או טענה שאין המדובר בחתימתו על גבי ההודעות, או תשובה מגמתית ומגומגמת לשאלת ההגנה בדבר הבטחה שניתנה לו - שאינה מתקבלת). מנגד, מטעם המאשימה העידו החוקרים דנה דיין ואלכס רמי ומבקרת החשבוניות גיתית רפפורט באופן מעורר אומן אודות נסיבות גביית ההודעות, ובאמצעות עדותם ביססה המאשימה כנדרש כי **16/ת-18/ת** הן הודעות אשר נגבו מאביבי וכי תועדה בהן גרסתו בעת גבייתן.

11. לבד מהעובדה שגרסת אביבי בהודעותיו היא גרסה שניתנה בסמוך יותר לאירועים, עיון בגרסה שמסר אביבי בהודעותיו מלמד כי גרסתו בהודעות מפורטת וספציפית יותר מזו שנשמעה בעת עדותו בבית המשפט, ומעוררת אומן רב יותר מגרסתו בבית המשפט. כפי שהדגימה המאשימה, במסגרת הודעותיו, הודה אביבי כי לא סיפק לנאשם (ולאחרים) דבר מלבד חשבוניות כוזבות בתמורה לקבלת עמלה בשיעור מסוים מסכום החשבוניות. וכך מסר **בת/17** מיום 10.6.2014:

"צורת העבודה שלי עם אלי ברק היא שהוא מוציא לי תשלום רק בגין העמלה שהיא בגובה בין 3%-5% מערך החשבונית, לפני מע"מ, וכן שיק נוסף שהוא על סכום המע"מ, שאני

משלם אצלי למע"מ, בחשבוניות המדווחות כמע"מ עסקאות. אני בתמורה מוציא לאלי ברק שתי חשבוניות צמודות בד"כ באותו תאריך, כאשר אחת היא על הסכום ועל הפירוט שהוא מבקש ממני לרשום בחשבונית הראשונה, והחשבונית השנייה היא על כל העמלה שאני מקבל....אלי ברק החליט מה יהיה רשום בחשבוניות לפי כמות העובדים שלו, אני לא סיפקתי לו דבר מעבר לחשבוניות שביקש. כלומר, אני בעצם כיסיתי בחשבוניות שלי על פי הצורך שלו, את העובדים שהוא העסיק, שכביכול על פי החשבוניות שאני סיפקתי, אבל בעצם, אני אישית לא סיפקתי דבר וכמובן לא סיפקתי לו עובדים" (דף 4 שורות 14-20, ו-25-29).

ועוד:

"ת: הוא שילם לי רק את ההוצאות של החשבוניות, כלומר: את סכום המע"מ ואני גביתי עד 5% מערך החשבונית לפני מע"מ, כרווח בשבילי על כל הפרוצדורה וזאת העסקה שהתקיימה בינינו" (דף 5 שורות 7-9).

וכך גם **בת/16**, שנגבתה כמעט כשנה אחר מכן ביום 19.5.2015:

"אלו חשבוניות שיצאו להכי טובים בכשרויות לפי בקשתו של אלי מבלי שניתן כל שרות" (דף 5, שורות 30-31).

כאשר נשאל אביבי **בת/18** מיום 19.9.2016 האם קיבל את תשלום הכספים כמפורט **בת/4 ות/5** אשר נמצאו בספריו של הנאשם (מסמכים בכתב יד נושאי תאריך 22.6.2014, לאחר חקירתו של אביבי, הנחזים כחתומים על ידי אביבי לפיהם קיבל בשנים 2012, 2013 את הסכומים המפורטים בחשבוניות, חלקם הגדול במזומן), ענה אביבי: "**לא. לא קיבלתי, אף פעם לא התעסקתי עם סכומים כאלו**" (דף 2 שורה 32).

12. בעת בחינה מהו המשקל שיש להעניק להודעותיו של אביבי והאם יש להעדיף את גרסתו שם על פני גרסתו בבית המשפט, או לתת לאיזה מגרסאותיו משקל כלל, נתתי דעתי לטענות ההגנה לפיהן גרסאותיו של אביבי בחקירה רצופות שקרים, אי דיוקים, הטעיות וסתירות וכי רצונו היה לרצות את חוקריו, ומשכך אין לקבל את גרסתו שם. לחילופין, לעתירת ההגנה שלא להעניק כל משקל לגרסתו של אביבי, זו שבהודעותיו וזו שמסר בעת עדותו בבית המשפט, משלטענתה לא ניתן לבסס עליהן את היסודות הנדרשים להרשעת הנאשם, ולמצער, לעתירתה להעניק להודעותיו משקל נמוך בנסיבות.

13. במסגרת זו, נתתי דעתי לכך **בת/16** (הודעת אביבי שנגבתה כמעט כשנה לאחר שמסר אביבי כי לא ביצע כל עבודה עבור הנאשם **בת/17**) מסר אביבי כי הוא מכיר את עוף ירושלים כדבריו: "**עבדתי איתם, כמשגיח על העמסות של עופות מטעם הכי טובים בכשרויות**" (דף 3 שורה 4). הטענה היא כי גרסה זו של אביבי מחזקת את טענות הנאשם בדבר אמיתות ההתקשרות עם אביבי ואמיתות החשבוניות מושא כתב האישום. בנוסף, אף לא נעלם ממני כי **בת/18** (הודעת אביבי מיום 19.9.2016), דף 2 שורות 36-38, תחילה לא זכר אביבי האם עבד עם הנאשם במסגרת החברה החדשה שהקים בשנת 2015, ובהמשך חקירתו טען כי במסגרת חברת אביב אבטחה סיפק לנאשם סדרנים לפיקוח על העמסת עופות.

14. הגם שעל פני הדברים קיים קושי מסוים עם גרסאות אלה, וסתירה מסוימת בדברי אביבי בהודעותיו, בחינה מדוקדקת של גרסת הנאשם עצמו מלמדת כי לגרסתו המשיך לעבוד עם אביבי לאחר התקופה הרלבנטית לכתב

האישום בשנת 2014 ובשנת 2015 במסגרת חברה חדשה שהקים אביבי. הנאשם לא הואשם בקשר לתקופה ופעילות זו. בנסיבות אלה, אינני מוצאת לקבוע כי תשובתו הכללית של אביבי לפיה עבד כמשגיח על העמסות מטעם הכי טובים בכשרויות עומדת בסתירה לגרסתו לפיה החשבונות מושא כתב האישום (הקודמות בזמן, על שם המותג "א.א. שירותים") הן כוזבות ולא ניתן בגין כל שירות, או שבשל כך יש להעדיף את עדותו בבית משפט, לא ליתן לעדותו משקל כלל או ליתן להודעותיו משקל נמוך בלבד.

15. שקלתי גם את הטענה בדבר סתירות בדברי אביבי בהודעותיו באשר לתחום העיסוק של הנאשם בכך שמסר **"אמרו לי פעם שהוא עוסק במערכות מים, תברואה וביוב" (ת/17, דף 3 שורות 25-26)** בעוד שבאשר לשאלה לגביי "הכי טובים בכשרויות" השיב: **"מתן כשרויות, ניקיון ושליחויות" (ת/17, דף 5 ש' 19-21)**. גם בהקשר זה - אינני רואה באמור סתירה ממשית או כזו שיש בה כדי להחליש את גרסתו לפיה לא נתן כל שירות לנאשם. באופן דומה, אינני מוצאת בקושי של אביבי להסביר כיצד ידע מה לכתוב בפרטי החשבונות ככל שלא ידע במה עוסק הנאשם, ככזה שיש בו כדי להפחית ממשקל הודעותיו באופן ממשי, ויש לזכור כי כלל החשבונות מושא כתב האישום אינן מפורטות, וכל הכתוב בהן הוא באופן כללי "שירותי כוח אדם" לצד תקופה, ועמלה על אחרות. בנוסף, אינני מוצאת קושי או סתירה בכך שלאחר תשובתו לפיה אינו זוכר כיצד ידע מה לרשום בתיאור פרטי החשבונות, מסר כי הורה למנהל החשבונות שלו, משה שוקר אשר נפטר, להוציא לנאשם את החשבונות.

16. בהקשר זה, נתתי דעתי גם לסתירות נטענות ביחס לגרסת אביבי לגביי חלקו שלו וחלקו של משה שוקר בהוצאת החשבונות. התרשמתי היא כי אביבי בדבריו מנסה להפחית מחלקו ביצוע עבירות, כשיתכן שאלה אף בוצעו בידיעת משה שוקר (מבלי לקבוע שכך היה). בנסיבות אלה, גם אם ניסה אביבי באופן כזה או אחר להפחית מחלקו שלו במסגרת הודעותיו **(ת/18)**, אין בכך כדי להעלות ספק ממשי בגרסה שמסר אביבי בדבר היות החשבונות מושא כתב האישום כוזבות או באחריות שנטל לביצוע העבירות.

17. שקלתי גם את הטענה לפיה בניגוד לגרסתו של אביבי לפיה לא קיבל את הסכומים הרשומים **בת/4** ו- **ת/5** (הסכומים המפורטים בחשבונות) - **נ/2**, דוח רווח והפסד של אביבי לשנת 2012 מלמד כי אביבי קיבל את הסכומים לשנה זו (ראו גם עדות אפל בעמ' 43 ש' 1-5 לפרו'). אין בידי לקבל את הטענה. לבד מהעובדה שאינני מוצאת ליתן כל משקל ראייתי למפורט **בת/4 ות/5** כפי שיפורט בהמשך הכרעת הדין, יש להבהיר את הברור מאליו - אין בעובדה שאביבי בחר לרשום בספריו וכפועל יוצא **נ/2** את סכום החשבונות שהוציא כהכנסה, כדי ללמד שאכן קיבל את הכנסה לידי או כדי להוות ראיה חותכת לכך שעסקאותיו מול הנאשם באותה השנה הן עסקאות אמת. ויש להבהיר - גם דוח שנתי מבוקר על ידי רואה חשבון אינו מהווה ראיה אוטומטית לאמיתות ההכנסות וההוצאות המפורטות בו, ועל אחת כמה וכמה **נ/2**, כשלא הונח בדל של ראיה להעיד על אמיתות הנתונים המפורטים בו ולהיפך. במאמר מוסגר יצוין כי על פי **נ/2**, חרף רישום הכנסות מידי הנאשם בו, תוצאתו הפסד נקי. באותו אופן, אין בעובדה שלכאורה דווחו בדיווחי אביבי למע"מ החשבונות הכוזבות הנטענות כדי ללמד על אמיתות העסקאות המפורטות בהן, או על קבלת הכספים המפורטים בהן. בהקשר זה יש לזכור את טענת המאשימה לפיה אל מול הדיווח על העסקאות, ניכה אביבי בתקופה הרלבנטית (ובכללה שנת 2012) מס תשומות בהיקף אשר הביא לתוצאת מס שולית ונמוכה בדוחות התקופתיים. ראו דברי מבקר החשבונות הוגו פרייברג בעדותו: **".. אני רק רוצה לציין שאביבי את רוב החשבונות הוא הכניס להנהלת החשבונות כהכנסות שלו אבל טרח לכסות אותן בחשבונות פיקטיביות שכתב לעצמו.."** (עמ' 61 שורות 3-5 לפרו'). כן ראו את כתב האישום אשר הוגש כנגד אביבי **(ת/14)** לפיו הואשם אביבי בתקופה הרלבנטית לא רק בהוצאת חשבונות כוזבות, כי אם גם בניכוי מס תשומות שלא כדין, על סמך חשבונות כוזבות, בסך 1,108,822 ₪.

18. נתתי דעתי לטרוניית ההגנה לפיה לא הוגשו מלוא הודעותיו של אביבי ולטענה לסתירות קיימות בהודעותיו אשר לא הוגשו. המדובר בטענה שאיננה יכולה לעמוד משההגנה עצמה לא ביקשה להגיש את יתר ההודעות אשר לא הוגשו על ידי המאשימה, הגם שהמאשימה הציעה והסכימה להגישן (עמ' 121 ש' 23-25 לפרו'). בראי האמור וודאי שלא ניתן לקבוע כל ממצא עובדתי הנסמך על אי הגשת ההודעות בלבד.

19. שקלתי גם את טענות ההגנה בדבר מצבו הפסיכיאטרי והרפואי של אביבי. אבהיר, לא ניתן לקבוע כל קביעה עובדתית בדבר מצבו הנפשי של אביבי על בסיס ממצאי חוות דעת פסיכיאטרית אשר צוטטו במסגרת פסק דין אחר (ת"פ 63304-11-17 **מדינת ישראל נ' אביבי** (24.12.2019)) ואשר לא הוגשה ונדונה בהליך דן. אעיר למעלה מן הצורך, כי גם לאחר בחינת הממצאים שצוטטו בסיכומי ההגנה, אינני מוצאת שיש בהם כדי לפגום במשקל גרסתו של אביבי בהודעותיו. שקלתי גם את הטענה לפיה עבר אביבי על פי עדותו אירוע המוחי בשנת 2011 או 2012 (עמ' 128 ש' 27 לפרו'). משבסופו של יום לא צורפו כל מסמכים להוכחת האמור, ובפרט לנזק שנגרם ו/או נותר בגינו, ואיש מהצדדים לא עמד על קבלתם או הגשתם לתיק בית המשפט לאחר התחייבות עורך הדין שקלאר (ב"כ אביבי) להעבירם - וודאי שלא ניתן לקבוע כל ממצא ממשי בהקשר זה או מידת השפעת אותו אירוע מוחי על זכרונו ו/או עדותו של אביבי.

20. ויש לשאול, ככל שעבר אביבי אירוע מוחי משמעותי בשנת 2012 כפי שנטען, כשעל פי גרסתו בעדותו בבית המשפט לא המשיך לעבוד כרגיל לאחר אותו אירוע מוחי וכל הצד הימני בגופו נפגע (עמ' 129 ש' 30-31 לפרו'), כיצד המשיך בעבודתו כקבלן משנה לנאשם (אותה ביצע בעצמו כגרסת הנאשם) באותה תקופה ממש, בעבודה קשה בשעות הלילה, בהיקף ניכר ובתנאים קשים כמפורט בסעיף 1.4 לסיכומי ההגנה? כיצד לא בא הדבר לידי ביטוי בהיקף ואופן העבודה שביצע אביבי, וכפועל יוצא בגובה החשבוניות והסכומים המפורטים בהן באותה תקופה? כיצד יתכן שסכומי בחשבוניות (אשר אמורים להעיד על היקף העבודה) דווקא עלו בשנת 2012? וכיצד לא ידע הנאשם על אותו אירוע מוחי בעל השפעה כנטען?

ראיות נוספות חיצוניות לתמיכה בגרסת אביבי בהודעותיו והיות החשבוניות מושא כתב האישום כוזבות הסותרות את גרסת הנאשם

21. ראייה מרכזית ומשמעותית לחיזוק גרסת אביבי, ולביסוס עובדות כתב האישום לפיהן החשבוניות מושא כתב האישום אינן משקפות עסקאות אמת, היא העובדה שלא קיימת כל אסמכתא אמיתית לתשלום הסכום הארי המפורט בהן אשר נטען כי שולם במזומן כשהמדובר בסכום שאינו מבוטל ועומד על סך של מיליוני שקלים (ראו גרסת הנאשם בהודעתו **ת/9 דף 4**, שורות 10-13 לפיה: **"הבסיס על העבודה שולם במזומן. הבנוס שולם בשיק, והמע"מ של החשבונית של הבסיס שולם בשיק"**). לבד מהעובדה שתשלום סכום העולה על 20,000 ₪ בשטרי כסף היה אסור על פי הוראות החוק (סעיף 47 לחוק מע"מ) בתקופה הרלבנטית, ואף אם לא נייחס חשיבות רבה לסתירה העולה מגרסת הנאשם בהקשר זה משבהודעתו **ת/7** השיב שלא ידע שהתנהלות כאמור נוגדת את הוראות החוק, בעוד שהמשפט שינה גרסתו והשיב כי ידע על כך והתבלבל בחקירתו (עמ' 171 ש' 1 לפרו') (ראו גם עדות רואה החשבון פנחס אפל לפיה ידע את הנאשם בזמן אמת בעניין (ע"מ 41, שורות 23-24 לפרוטוקול), האסמכתא הנטענת היחידה לאותו תשלום נטען במזומן הוא **ת/4 ות/5** נושא תאריך 22.6.2014. (לצד **נ/2** - שהטענה בקשר אליו נדונה ונדחתה לעיל).

22. לאחר בחינת **ת/4 ו-ת/5** מסקנתי היא כי אין במסמכים אלה, אשר נערכו כאמור לאחר חקירתו של אביבי **ת/17**, (שנערכה ביום 10.6.14) וטרם חקירת הנאשם, כדי לשכנע שהנאשם שילם את הסכומים המפורטים

בחשבוניות. לא ניתן להימנע מלשאול מדוע הזדרזו הנאשם ואביבי לערוך ולחתום את המסמכים **ת/4 ו-ת/5**, לאחר שהנאשם חי בשלום תקופה כה ארוכה ללא מסמך מסוג זה ככל שהמדובר בעסקאות אמת בגין התקבלו החשבוניות מושא כתב האישום? בנסיבות אלה, מוצאת ליתן בהם כל אומן אשר לאמיתות תוכנם. בהקשר זה יש אף לזכור שלפי עדות הנאשם עצמו ידע אודות התנהלות החקירה כנגד אביבי (כפי שאף אושר בסיכומי ההגנה ס' 4.111). בעדותו מסר הנאשם:

"כשהתחיל כל הסיפור הזה בא אליי עופר הוא בא אליי הביתה. אני ירדתי למטה. הוא קרא לי וסיפר לי שיש איזשהו עניין, שמע"מ לקחו לו את הניירות וכל הדוחות שלו של העבודה" (דף 149 שורות 26-27, דף 150 שורה 1).

טענות ההגנה בסיכומים לפיה משהתברר לנאשם כי אביבי נעצר ונחקר, ניסה הנאשם להבין אם נפל פגם בהתנהלותו משהבין כי נפל פגם בהתנהלות אביבי, ועל כן הוכנו **ת/4 ות/5**, כמו גם את הטענה לפיה לו חפצים היו אביבי והנאשם לפברק ולסלף מסמכים, יכולים היו לתעד את המסמך בתאריך מוקדם יותר אינן משכנעות. בפרט, הטענות אינן מסבירות כיצד חי הנאשם בשלום משך שנים מבלי שיש בידו כל אסמכתא או קבלה מאת אביבי המעידה על קבלת מיליוני שקלים במזומן משך תקופה של מעל ל-3.5 שנים.

23. יש לתת את הדעת אף לכך שבניגוד לגרסת הנאשם לפיה **"הבונס שולם בשיק", בת/4 ות/5**, נכתב מפורשות כי **"העמלה"**, **"הבונס"** לשיטתו, דווקא שולם במזומן (ראו גם דברי הוגו פרייברג בעמ' 60 לפרו'). בפי הנאשם לא היה כל הסבר לאמור. ויש לשאול, ככל שמדובר בתשלומי אמת שבוצעו ובסכומים ניכרים, כיצד לא הכין הנאשם מסמך התואם את אופן התשלום המדויק שביצע? בראי כלל האמור, לבד מכך שאין **בת/4 ות/5** כדי לתמוך בטענה בדבר ביצוע התשלומים לאביבי - יש בהם אף כדי לתמוך בראיות המאשימה לפיהן בפועל לא בוצע כל תשלום על ידי הנאשם. הנאשם בעדותו אף כשל מלהסביר מדוע עמד על תשלום העמלה בצ'ק בעוד שאת החשבונית העיקרית למעט סכום המע"מ שילם לטענתו במזומן, התחמק והשיב: **"את העמלה אני משלם בצ'ק. זה סכום קטן. לי זה שינה... מה הבעיה עם זה?"** (עמ' 153 ש' 15-17 לפרו').

24. בנוסף, בקשר לתשלום הנטען במזומן, לבד מן העובדה שמוכן שאין בביצוע המשיכות עצמן כדי ללמד על ביצוע תשלום לאביבי, שהרי אין בעצם ביצוע המשיכה בדל ראייה לשימושים שעשה הנאשם בכספים שמשך (ראו עדות פנחס אפל, עמ' 41 שורות 18-20 לפרו'), הרי שממצאי בדיקת המשיכות שבוצעו במזומן על ידי הנאשם בתקופה הרלבנטית תומכים דווקא בעמדת המדינה ואביבי בהודעותיו לפיה החשבוניות מושא כתב האישום הן כוזבות, ולא בוצע תשלום בגין, ועומדים בסתירה לגרסת הנאשם. כך, מבדיקת משיכות המזומן בתקופה הרלבנטית מחשבוניות הבנק של הנאשם אשר נערכה על ידי מבקר החשבוניות הוגו פרייברג **בת/11**, עולה שאין התאמה בין משיכות המזומנים שביצע הנאשם לבין סכומי ותאריכי החשבוניות שקיבל מאביבי. ב-12 מבין החודשים שנבדקו בין אפריל 2011 לאפריל 2014 סכום המזומן שנמשך מחשבוניות הבנק הוא נמוך מסכום החשבוניות שקיבל הנאשם כמפורט בכתב האישום (בחלק מהחודשים אף באופן משמעותי). ביתר החודשים, יש משיכות גבוהות בהרבה מסכום החשבוניות שנטען כי שולמו במזומן. המדובר במספר משיכות בחודש ולא בסמוך למתן החשבוניות. כפי שהעיד הוגו פרייברג:

"...המסמך הוא בדיקה שלי שהחלטתי לעשות על סמך עדות של הנאשם. הנאשם טען בעדותו שחלק גדול מהחשבוניות היה משלם במזומן, הוא אמר אם אני זכור נכון, בסמוך לחשבוניות הייתי משלם במזומן, אז רציתי לבדוק את הטענה שלו אז ניתחתי את החשבון בנק שלו שאם אני לא טועה זה 2 חשבוניות בנקים, מרכנתיל ובנק לאומי ולמרות שהוא אמר שהוא היה

משלם בסמוך לחשבוניות לקחתי חודש חודש כל המשיכות מזומנים מהחשבוניות בנקים שלו על מנת לראות אם בכלל מגיע לסכום החשבוניות, וגיליתי שלפחות 12 חודשים יש פחות משיכות מזומן מהחשבוניות בפועל.." (עמ' 57 שורות 11-17 לפרו'). [קלסר מסמכי בנק מרכנתיל ולאומי סומנו 13/ת].

להשלמת התמונה, הנאשם לא הגיש כל נייר עבודה מטעמו או ביסס בכל דרך אחרת כי משיכות המזומן התאזנו ותאמו את סכומי התשלום לאביבי כטענתו בעמ' 179 ש' 18 לפרו'.

25. כמו כן, גרסת הנאשם לפיה שילם לאביבי 2,000 ₪ בגין כל העמסה אף איננה מתיישבת עם סכומי החשבוניות מושא כתב האישום (משסכומי מרבית מרביתן של החשבוניות לפני מע"מ אינם בכפולות של 2,000), וגם עובדה זו תומכת בגרסתו של אביבי בדבר היות החשבוניות כוזבות ואינה מאפשרת מתן אמון בגרסתו של הנאשם. הסברו הסתמי של הנאשם לפיו היו מקרים בהן התבטלו העמסות ואז קיבל אביבי סכום אחר, כדברו: **"בניה 350-450"** (עמ' 164 ש' 18 לפרו'), אינו מסביר כיצד מרבית מרביתן של החשבוניות אינן בכפולות של 2,000 ₪ ואף אם נניח כי בחלק מהמקרים שילם 340-350 ₪ כטענתו, ולא בוסס בכל ראייה או עדות נוספות. ההגנה אף לא ניסתה לבסס הטענה בדבר ביטול העמסות ותשלום מלא עבורן לנאשם, כפי שטען הנאשם (בעמ' 162 ש' 16-17 לפרו') בעת חקירתו הנגדית של אביבי גיאת.

26. אם לא די בכך, הרי שמבחינת החשבוניות והיקפן עולה כי הטענה בדבר תשלום לאביבי על סך 2,000 ₪ בגין כל העמסה אף אינו סביר לנוכח היקפי העבודה. כפי שהדגימה המאשימה, עפ"י המפורט בחשבוניות מחודשים מרץ 2012 ועד אפריל 2013 (ובסה"כ בכלמעלה ממחצית החשבוניות מושא כתב האישום) אביבי סיפק לנאשם כל חודש שירות בסכום העולה על 100,000 ₪, ללא מע"מ וללא בונס (ראו נייר העבודה 3/ת והחשבוניות 2/ת). חישוב פשוט מלמד כי לשם כך היה על אביבי לספק לנאשם שירותי פיקוח ביותר מ-50 אתרים בחודש, דבר שאינו הגיוני ואינו עולה בקנה אחד עם דברי הנאשם עצמו לפיהם אביבי עבד לרוב לבדו, וכי לא היה מגיע ליותר מאתר אחד בלילה, למעט במקרים מיוחדים (9/ת דף 4 שורה 30). הנאשם חזר על הדברים בעת עדותו בבית המשפט **"לכל מושב מגיע מפקח אחר"** (עמ' 133 שורה 1 לפרו'). גם אם נניח כי לעיתים אביבי סיפק שירות בשני מושבים ועבד 5 ימים בשבוע, ואף אם עובדיו של הנאשם (כ-12 שעסקו בפיקוח על העמסת עופות כדבריו) לא עבדו כל לילה (כפי שטען הנאשם בהודעתו 9/ת דף 5 שורות 6-2), עדיין אין בכך כדי להסביר את היקפי החשבוניות בסכומים אלה. לנאשם לא היה הסבר מניח את הדעת לאמור אף בעת חקירתו הנגדית (עמ' 165 ש' 25-26 לפרו').

27. במאמר מוסגר יוער כי אף לא מובן ההיגיון הכלכלי שבתשלום הנטען של 2,000 ₪ עבור כל העמסה לאביבי, כשזהו הסכום שלגרסת הנאשם קיבל הוא עצמו תמורת מתן שירותיו לאביבי גיאת 2,000 ₪ + מע"מ ללא קשר למספר המשאיות בהעמסה (עמ' 159 ש' 7 לפרו'). יש לזכור עוד שלפי גרסת הנאשם אף שילם לאביבי כטענתו "בונס" בגין שירותיו לצד סכום זה (כשהנאשם אף לא שכנע בדבר הצורך או הסיבה בשלה שולם אותו "בונס" נטען, כפי שיפורט בהמשך), בעוד שלא נטען ואף לא בוסס כי גם הנאשם קיבל בונס מגיאת. מחשבון פשוט שערכה המאשימה לגבי תקופת דיווח נובמבר 2012 עלה כי על פי הנטען קיבל אביבי מהנאשם כפי 3 מהרווח לנאשם באותו החודש. עוד יש לזכור שלגרסת הנאשם עצמו פיקוח על העופות אינו דורש מיומנות מיוחדת (המצדיק תשלום כה גבוה, בגובה התשלום שקיבל הנאשם עצמו עבור שירותיו) וכל שדרוש הוא כי המפקח יהיה יהודי ותפקידו משול לתפקידו של שומר בניין (עמ' 132 שורות 29-30 לפרו'). נתתי דעתי לטענת הנאשם לפיה היו מקרים בהם בוטלה העמסה ואז שילם לאביבי סכום נמוך יותר (כטענתו 350-450 ₪) בעוד שהוא קיבל את מלוא הסכום מאביבי גיאת (בסך 2,000 ₪). כפי

שפורט לעיל, טענה זו נטענה באופן סתמי ולא בוססה.

28. נתתי דעתי לטענות ההגנה בדבר היותה של עבודת הפיקוח על העמסת העופות סייפית וקשה ולקושי הנטען למצוא עובדים הנכונים לעסוק בה, ולטענה לפיה בשל כך שכר הנאשם את שירותי אביבי ושילם לו סכומים גבוהים. בנוסף לטענה בדבר רצונו לספק שירות טוב לאביחי גיאת, לשמרו כלקוח ולרצות אותו (עמ' 143 לפרו') - אך לא די באלה כדי לשכנע כי הנאשם קיבל מאביבי שירותי אמת או כוח אדם ושילם לו עבורם את הסכומים המפורטים בחשבוניות. שקלתי גם את המפורט בעמ' 27-31 לסיכומי ההגנה הבוחנים את ההיגיון הכלכלי שבביצוע העבירות כנטען אל מול ההיגיון הכלכלי שבהתקשרותו של הנאשם עם אביבי כטענתו. במסגרת זו שקלתי את הטענה לפיה ללא החשבוניות מושא כתב האישום, היה שיעור הרווח הנקי של הנאשם מגיע ל- 62.37% שאינו מתקבל על הדעת. טענה זו אינה מתקבלת משלא בוססה כנדרש בראיות. מובן שלא ניתן, ללא בסיס ראיתי כנדרש, הכולל לכל הפחות חוות דעת מומחה לצד דוחות שנתיים שהוגשו על ידי הנאשם בשנות המס הרלבנטיות, להיכנס לחישובים וחישובי חישובים של הכנסותיו והוצאותיו של הנאשם ולבחון את אמיתותם ודיוקם של הנתונים המופיעים **בת/7** ומשמעותם. יש לציין כי ההגנה אף נמנעה מלשאול כל שאלה בקשר לטענותיה אלה את רואה החשבון של הנאשם אשר העיד במסגרת פרשת התביעה. למעלה מן הצורך אוסיף, כי לגרסת אביבי (**ת/17** דף 4 ש' 25-29) ומבלי לקבוע מסמרות, החשבוניות מושא כתב האישום כיסו למעשה עבודה אותה ביצעו עובדיו של אביבי. נתון זה לא נלקח בחשבון בעת חישוב הרווח הנקי לנאשם על ידי ההגנה.

29. שקלתי גם את טענת ההגנה לפיה אין כל ערך כלכלי לנאשם בניכוי החשבוניות מושא כתב האישום משלטענת ההגנה אין חולק כי את סכומי המע"מ שילם הנאשם בצ'ק וכך גם את סכומי העמלה. חישוב סכומים אלה הביא את ההגנה במקרה אחד אליו הפנתה בשורה 73 לטבלה **ת/8** ל- 26% מסכום החשבונית שהוציא אביבי לנאשם, שהוא תשלום הגבוה מהרווח לנאשם מניכוי החשבונית הכוזבת לשיטת ההגנה שהוא בסך 17% בלבד (סכום המע"מ). גם אם נתעלם מן העובדה שההגנה מציינת רק את שורה 73 בטבלה בטיעוניה ולא את יתר סעיפי הטבלה ותוצאותיהם, וגם אם העמלה שולמה בצ'ק וכל הצ'קים נמסרו לאביבי, בעת בחינת הרווח הכלכלי מקבלת חשבוניות כוזבות והכללתן בספרי הנהלת החשבונות, יש לתת את הדעת גם לרווח לנאשם מהכללתן כהוצאה בדוח השנתי למס הכנסה. בראי המפורט, לא ביססה ההגנה טענתה להעדר רווח כלכלי לנאשם מהכללת החשבוניות מושא כתב האישום בספריה ומניכוי, ויש לזכור עוד כי רווח כלכלי מביצוע עבירות אף אינו מהווה רכיב מרכיבי העבירות.

30. בקשר לאותה "עמלה" או "בונוס" נטען אשר שילם הנאשם לאביבי, ראיה מרכזית מטעם המאשימה התומכת בכך שהמדובר בעמלה בתמורה להוצאת חשבוניות כוזבות כפי שמסר אביבי בהודעותיו, ואין המדובר בבונוס בגין עבודה שבוצעה כגרסת הנאשם, היא נייר העבודה אשר נערך על ידי מבקרת החשבוניות גיאת רפפורט (**ת/8**). **ת/8** מחזק את גרסת אביבי לפיה נהג לקבל בין 3%-5% עמלה מהנאשם עבור הוצאת החשבוניות הכוזבות שמסר לו. כפי שעולה **מת/2** (אסופת החשבוניות מושא כתב האישום) ומהעדויות, ועל כך אין חולק, אביבי הוציא לנאשם שתי חשבוניות בגין כל "עסקה" לכאורה - חשבונית אחת עבור שירותי "כוח אדם" וחשבונית נוספת עבור "עמלה" (כדברי הנאשם כיום "בונוס"). כפי שהעידה מבקרת החשבוניות גיאת רפפורט בקשר לניירות העובדה שערכה את **ת/8**:

ש: מציגה לך מסמך בן 2 עמודים עם פירוט חשבוניות. מהו המסמך הזה ומה הקשר שלך אליו? ת: מדובר במסמך שאני ערכתי. נייר עבודה מוגש ומסומן ת/8א ות/8ב. כאשר יש פה את מספרי החשבוניות שבגין הוצא החיוב, אצל הנאשם אלי ברק. כאשר סגרתי את המסמך שמתי לב שיש פה איזשהו חוקיות מסוימת. ישבתי עם עצמי וחשבתי: מה הקשר בין חשבונית מספר סידורי 37, לבין חשבונית מספר סידורי 36? ראיתי שיש בדיוק פער מסוים של אחוזים,

**3,202 ₪ זה בדיוק 3% מ-106,750 ₪. ואפשר לראות את זה. אז רשמתי בצד בדיוק 3%,
-3 שאפשר לראות ממש את הסדר. שכל חשבונית מסוימת היא 3% מהחשבונית שלפניה
בעמוד אחר כך הנוסחא קצת השתנתה. שיעור האחוזים גדל זה בעצם לא רק 3% זה 3% +
1,000 ₪. אחר כך זה קופץ ל-3% + 2,000 ₪. כאשר אפשר לשים לב שהחשבונית מהווה
3% או 3% פלוס, מהחשבונית הקודמת, לא כתוב עליה "שירותי כוח אדם" אלא "עמלות".
(עמ' 44 ש' 26-31, עמ' 45 ש' 1-6 לפרו')**

31. חרף טענות ההגנה והפניית לטענה 73 בטבלה 8/ת, עיון וחישוב הסכומים בת/8 מלמד כי במרבית
נתוניו יש כדי לתמוך בגרסת אביבי לפיה נהג לקבל עמלה בשיעור 3%-5% מערך החשבונית אשר הוציא כביכול בגין
אספקת כוח אדם. כך, החל מחודש פברואר 2012 ועד יוני 2013, במרבית מרביתם של החודשים, סכום "העמלה" על
פי החשבונית העוקבת נושאת אותו התאריך של החשבונית העיקרית, היה בגובה 3% מסכום החשבונית העיקרית עבור
שירותי כוח אדם בחודש הנתון ללא מע"מ. החל מחודש יולי 2013 ועד אפריל 2014 סכום העמלה עמד על 3%
בתוספת 1,000 ₪ או 2,000 ₪. במרבית מרביתם של המקרים ועד לחודש ינואר 2014 (כשהתוספת לעמלה בגובה
3% הייתה בגובה של 1,000 ₪ עד לסוף 2013), עמד השיעור הכולל של העמלה על בין 3% ל-5.8% מסכום
החשבונית העיקרית (בדומה לעדות אביבי). בחודשים ינואר 2014 ועד אפריל 2014 נוסף לעמלה בגובה 3% סך של
2,000 ₪ ובחודשים פברואר עד אפריל 2014 חישוב העמלה באחוזים היה גבוה יותר. האמור מלמד כי 8/ת תומך
ונתמך בעדותו של אביבי, ובמרבית מרביתם של התקופה זהו שיעור העמלה שקיבל.

32. בניגוד להתאמת הנתונים שלעיל לגרסת אביבי בהודעתו, הסבריו של הנאשם ביחס לאותן עמלות (או
בנוסחים כדבריו) לא היו משכנעים בלשון המעטה, אף אם נתעלם מכך שאיש מעובדיו האחרים לא קיבל כל "בונוס" בגין
עבודתו. לפי גרסת הנאשם שילם לאביבי "בונוס" עליו הסכימו ביניהם כיוון שדרש מאביבי להישאר זמן ממושך יותר
במקום ההעמסה. כפי שציינה המאשימה, טענה זו סותרת את טענתו הבסיסית של הנאשם לפיה כשעסקין בפיקוח על
העמסת עופות אין צורך בפיקוח רצוף והדוק, שהרי די בהרתעה "מירתת" (ראו גם סיכומי ההגנה בהקשר זה). כך
לדבריו: **ש: האם ככל שידוע לך, היו מצבים שבהם העמיסו יותר משאיות? ת: אמרתי, זה בין 1 ל-8 משאיות.
אחרי 2-3 אפשר כבר היה ללכת** (עמ' 133 שורות 30-31 לפרו', וכן עמ' 141 ש' 8-9 לפרו'). גרסתו של הנאשם
היא כי לאחר שנה וחצי - שנתיים, כאשר החלו להעמיס כ- 6-7 משאיות, החליט לפתע שעדיף שאביבי יישאר במקום עד
לסוף העמסות **"כי אמרתי לעצמי שאם הוא מקבל כל כך הרבה כסף ואני יודע שאביחי שולח ביקורות, וידעתי
שאדון מחפוד מסתובב בלולים"** (עמ' 151 שורה 23-24 לפרוטוקול). לבד מהעובדה שהמדובר בטענה והיפוכה בגוף
הדברים, לא נטען ולא בוסס כי מזמין העבודה אביחי גיאת דרש שהמפקח יישאר במקום לאורך ההעמסה, ואף לא נטען
כי הנאשם עצמו קיבל בונוס מגיאת בקשר לכך, הסברו של הנאשם לפיו ביקש מאביבי להישאר כי **"אביחי היה שולח
ביקורות"** אף מתנגש חזיתית עם דברי אביחי גיאת עצמו. כך, בעמ' 73 לפרו', מסר גיאת כי אין צורך במשגיח צמוד
מהשנייה הראשונה לאחרונה, והמשגיח יכול לבוא לחמש דקות ולצאת. ברור כי בנסיבות אלה הסברו של הנאשם אינו
משכנע. הנאשם אף לא הציג כל מסמך כתוב אודות אותה הסכמה עם אביבי לה טען, או כל מסמך המעיד על
התחשבות בהקשר זה. לדבריו: **"התנאים הללו לא כתובים בשום מקום, זה דבר שעופר ואני סיכמנו בינינו"** (עמ'
152 שורה 5 לפרו').

33. יתרה מכך, הנאשם אף כשל מלהסביר על סמך מה נקבע סכום ה"עמלה" או "הבונוס" שטען ששילם
לאביבי בכל חשבונית, וככל שניסה להסביר את החישוב כך הסתבר, כפי שהדגימה המאשימה בסיכומיה:

"ש: אמרת שחישבת את הבונוס כתוספת של 150 או 250 ₪ להעמסה. ת: כן. אם הוא

נשאר, כן. ש: אז לפי הדברים האלה חשבוניות העמלה צריכות להיות בכפולות של הסכומים הללו. כפולות של 150-250 ₪. ת: אני לא זוכר כמה זה היה. זה בערך. זה היה הסכום. אני לא זוכר כמה. ש: אני מפנה אותך לחשבונית 451. הסכום שם הוא 3,563. זה לא מסתדר עם תשלום של 100-150, 250 ₪. אלא זה סכום מדויק של 3% מסכום החשבונית הקודמת. ת: אז יכול להיות שזה מה שיצא באותו חודש" (עמ' 168 שורות 10-17 לפרו').

גם בהודעתו 9/ת הסתבך הנאשם במתן הסבר לחישוב הבונוס הנטען. שם מסר הסבר שונה מזה שמסר בבית המשפט. הנאשם לא זכר אם הבונוס היה בגובה אחיד לאורך התקופה ולא פירט את דרך חישובו. לדבריו "זה לא חושב מדויק". עוד טען כי הבונוס עמד על 3% באופן רגיל וזכור לו גם 4%. כשנשאל מדוע 4% השיב "כנראה שהיה ממש הרבה עבודה" (דף 6 שורה 17). כשנשאל האם שילם בונוס בשיעור 5% השיב "לא שזכור לי". כשעומת הנאשם עם כך ששילם 5% בונוס באופן קבוע בניגוד לדבריו טען: "יתכן שבמקרים מסויימים" וטען כי רוב החשבוניות יצאו לפי בונוס של 3%. הנאשם שב ונשאל מתי היו המקרים בהם שילם תוספת על הבונוס ותשובתו הייתה "ממש אין לי מושג. אני לא זוכר... את מדברת איתי על פני שנים... בד"כ קיבל 3%" (דף 7 שורות 3-5). כשנאמר לנאשם שבשנת 2013 הבונוס עמד על 4%-5.5% ומ-2014 על 6%-9.5% השיב הנאשם "אין מצב כזה. לא זוכר" (דף 7 שורה 9), והכחיש קיומו של חישוב קבוע הכולל תוספת של 1,000 ₪ ל-3% ומנובמבר 2013 2,000 ₪. לדבריו אין חישוב קבוע. "יתכן שבחודשים אלה הוא לחץ אותי ליותר כסף..." (דף 7 שורה 15-16).

34. לבסוף, ובקשר לעמלה/בונוס: סתירה פנימית נוספת בעדות הנאשם נוגעת לגרסת הנאשם באשר למועד הוצאת חשבונית "העמלה"/"בונוס". בעוד שבהודעתו 7/ת (דף 7 שורה 12) מסר הנאשם כי חשבונית העמלה/בונוס הוצאה יומיים שלושה לאחר החשבונית העיקרית, עיון בחשבוניות מלמד כי כגרסת אביבי, חשבונית העמלה/בונוס הוצאה ביום בו הוצאה החשבונית העיקרית. הנאשם לא השיב או הסביר פער זה בין גרסתו למציאות ואף לא הבהיר מדוע קם הצורך בהוצאת חשבונית נפרדת בנסיבות אלה. בחקירתו 9/ת (דף 4 שורה 24) כבר שינה הנאשם את גרסתו ומסר כי החשבונית העיקרית וחשבונית העמלה/בונוס הוצאו באותו המועד.

35. אם לא די בכלל בראיות המפורטות לעיל, גם אופן רישום החשבוניות בכללותן והמפורט בהן מקשה ליתן אמון בכך שהן מייצגות עסקאות אמת, ולא ניתן הסבר מניח את הדעת על ידי הנאשם או בכלל לכך שבחשבוניות (שהן בסכום ניכר וניתנו על פני תקופה ארוכה בת 3.5 שנים) נרשם באופן לקוני וללא כל פירוט נוסף, כי הוצאו בגין אספקת כוח אדם או עמלה (2/ת). בחשבוניות לא פורטו אתרי העבודה, מספר העובדים ו/או השירות שניתן, מספר העמסות ו/או כל פרט אחר ממנו ניתן היה ללמוד על אמיתות העסקאות המפורטות בחשבוניות ודרך חישוב הסכומים המפורטים בהן. לדברי הנאשם בת/9, התחשבן עם אביבי לפי כמות ההעמסות עליהן פיקח, וכשנשאל כיצד היה בודק השיב "רק אמון" (דף 3 שורה 15). כפי שציינה המאשימה, הדרישה לפירוט בחשבוניות איננה טכנית בלבד, כי אם מהותית, ונועדה בין היתר לאפשר את בדיקת כשרות החשבונית. בנוסף, לא הוצג על ידי הנאשם כל הסכם עם אביבי ו/או כל מסמך המעיד על מנגנון חישוב תשלומים מסודר ו/או כל מסמך המפרט את מספר ההעמסות עליהן פיקח אביבי בחודש נתון. כשנשאל הנאשם בחקירתו האם יש בידיו מסמכים כאמור השיב בשלילה, ואף לא הציג במשפט כל מסמכים כאמור, הגם שלטענתו היו כאלה בידיו (ולו כאלה מהחודשים הסמוכים למועד בו נחקר) מהם היה ניתן ללמוד על שיטת החישוב וההתחשבות.

36. הנאשם אף מסר גרסאות שונות בהודעותיו ובעדותו בבית המשפט באשר לשאלה האם סיפק לו אביבי כוח אדם או שמא שירותים. כך, כאשר הופנה הנאשם בעת חקירתו 7/ת לכך שבחשבוניות פורטו שירותי כוח אדם ענה

כי אינו יודע מדוע נכתב כך על ידי אביבי, משהשירות שניתן לו הוא פיקוח על העופות על ידי אביבי עצמו:

"ש: מדוע רשום על גבי החשבוניות בפרטים שירותי כוח אדם, הסבר? ת: לא יודע למה הוא רשם את זה, היה צקריך [טעות במקור] לרשום פיקוח העמסת עופות...לא ניתן לי שירות של אספקת כוח אדם ניתן לי שירות העמסה של עופות על ידי עופר בעצמו" (ת/7 דף 5 שורות 20-24, 36-37).

וכן:

"עופר אביבי, הוא מבצע עבורי פיקוח הוא בעצמו ולפעמים אם הוא לא יכול הוא שולח

מישהו במקומו. בעיקרון הוא אמור לבצע את הפיקוח בעצמו" (ת/7, דף 2 שורות 24-26).

ועוד:

ש: מי נתן לך שירותי פיקוח על העופות וההובלות? ת: עופר בלבד. ש: האם היה עוד מישהו שנתן שירותים פרט לעופר? ת: לא (ת/9 דף 2 שורות 10-13).

לעומת האמור, וכפי שהפנתה המאשימה, בבית המשפט שינה הנאשם את גרסתו החד משמעית וטען כי אביבי סיפק לו כוח אדם. כדבריו: **"אני הכרתי את עופר בתור חברת כוח אדם וגם בחשבוניות אני רשמתי עבור זה שהוא סיפק לי כוח אדם"** (עמ' 143 שורות 21-22 לפרו'). וכן: **"כן. כן. הוא נתן לי כוח אדם לפיקוח על ההעמסות. הוא סיפק לי עובדים לעשות פיקוח על ההעמסות"** (עמ' 159, שורות 20-23 לפרו'). כשעומת עם הסתירה העולה מדבריו השיב באופן שאינו משכנע לגבי הגרסה שמסר בהודעתו: **"אני לא יודע למה זה נרשם בצורה כזו. אבל זה מה שהוא נתן לי. כוח אדם"** (עמ' 160, שורה 8). הנאשם לא ידע למסור פרטים מזהים על העובדים שכביכול סיפק לו אביבי ועל תקופת עבודתם, ולא הציג כל תיעוד או רישום באשר לאותם עובדים נטענים. מעדותו עולה כי גם לשיטתו לא ידע, ולא ביקש לדעת, מי היו העובדים שאביבי כביכול גייס לצורך הפיקוח על העופות ואף לא ערך ולו בדיקה בסיסית האם אותם עובדים נטענים עומדים בדרישות ההלכה והאם המדובר ביהודים (עמ' 160 ש' 20-24 לפרו').

גרסת הנאשם וראיות ההגנה

37. כפי שהודגם לעיל, גרסת הנאשם בכללותה היא סתמית ונעדרת פרטים, ומעלה קושי ממשי ליתן בה אמון. בנוסף, הגרסה רוויה בסתירות חיצוניות ואינה עולה בקנה אחד עם הראיות אובייקטיביות אשר פורטו לעיל. כמו כן, בגרסת הנאשם אף סתירות פנימיות שונות כמודגם לעיל. כידוע, בשיקרי נאשם יש אף כדי לחזק ולעיתים אף לסייע לראיות המאשימה (ע"פ 8948/12 ג'יהאב נמר נ' מדינת ישראל (1.2.2016), ע"פ 5152/91 חליוה נ' מדינת ישראל (17.10.1995)).

38. הגנת הנאשם נסמכת, לצד גרסתו, על מסמכים וראיות חפציות אשר התברר שנוצרו לאחר שהחלה חקירת אביבי ונודע לנאשם לגביה (או לגבי תפיסת ספריו על ידי מע"מ כטענתו), על עדויות עדי ההגנה ועל פי הפניית ההגנה בסיכומיה, על עדות שניים מעדי התביעה (למעט עדותו של אביבי בבית המשפט). אלה יסקרו להלן.

39. אשר לראיות החפציות: **ת/4 ות/5**, (אשר נערכו כזכור לאחר חקירת אביבי) המעידים לכאורה על ביצוע תשלום לאביבי על ידי הנאשם לפי הרשום בהן ומשקלם נסקר על ידי לעיל, וקביעתי היא כי אין ליתן בראיות אלה כל אמון לאמיתות תוכנן, מהנימוקים המפורטים שם. הנאשם אף הציג את **נ/6**, סרטים שעל פי עדותו צילם באתר העמסת עופות, ולא זכר מתי. באחד הסרטים אף נחזה אביבי לכאורה באחד האתרים. טענת הנאשם היא כי ראייה זו מלמדת שאביבי סיפק לו שירותים. בעת חקירתו הנגדית של הנאשם התברר כי הסרטים **נ/6** לא צולמו בתקופה הרלבנטית לכתב האישום ובדומה להתנהלות ביחס **לת/4, ת/5**, צולמו לאחר שהחלה חקירתו של אביבי (כזכור חקירתו של אביבי **ת/17** נערכה בחודש יוני 2014 בה הודה בביצוע העבירות). הסרט בו מופיע אביבי לכאורה באתר העמסת עופות צולם בחודש ספטמבר 2014 (עמ' 175 ש' 13 לפרו').

40. לא ניתן להימנע מלשאול מדוע מצא הנאשם צורך ותועלת בצילום אביבי באתר הנחזה להיות אתר העמסת עופות, ומדוע דווקא באותו מועד (לאחר שהחלה חקירת אביבי)? יש לזכור שתחילה טען הנאשם שאינו זוכר מתי צילם את הסרטים, ולשאול מדוע לא סיפר שצילם את הסרטים באותו טווח בין תחילת חקירת אביבי לחקירתו שלו, ורק בחקירה נגדית, לאחר שאלות נוקבות של המאשימה מסר את האמור? בפרט יש לשאול, האם בנסיבות אלה יש מקום ליתן לסרט בו מופיע אביבי באתר העמסת עופות כל משקל התומך בטענת הנאשם בדבר אמיתות החשבוניות שקיבל ממנו ומתן שירות או אספקת כוח אדם על ידו? לטעמי - התשובה על כך שלילית. מסקנתי לאחר צפייה בסרטים, בראי כלל הראיות אשר פורטו לעיל, והתרשמותי מגרסאותי המתחכמות של הנאשם, היא כי הסרטים **נ/6** נערכו על ידי הנאשם רק לשם הצגתם בחקירה או במשפט ביחס לעסקאות הנטענות בין הנאשם לאביבי (בדיוק כמו **ת/4 ות/5**), והם אינם מעידים על אשר ארע בפועל בתקופה הרלבנטית. ממילא אין בסרט מחודש ספטמבר 2014 כדי להעיד על אמיתות עסקאות שהתבצעו על פי הנטען בתקופה קודמת (בין אוקטובר 2010 ועד אפריל 2014). עוד יש לתת את הדעת לכך שכל שניתן לראות בסרט הוא את אביבי באתר הנראה כאתר העמסת עופות, ואין בכך כל אינדיקציה לכך שעבד במקום, אף לא בספטמבר 2014. בנסיבות אלה, אף אין משמעות רבה לשאלה האם הציג הנאשם את הסרטים לחוקרת דנה דיין בעת חקירתו (הגם שחזר בו מטענה זו) או למבקר הוגו פרייברג בעת דיוני השומה.

41. טענה נוספת של הנאשם היא כי רואה החשבון שאת שירותיו שכר בדק את אביבי, מצא שהוא עוסק תקין **"ואישר לו לעבוד איתו"** (**ת/7** דף 7 שורות 22-24). הנאשם חזר על הדברים, ואף טען כי רואה החשבון אפל ליווה עבודתו מול אביבי (עמ' 144, 150, 161 לפרו') כסוג של ראייה לאמיתות העסקאות עם אביבי. בהקשר זה ראשית יש להבהיר כי לא הונח כל בסיס ראייתי לכל טענת הסתמכות על ידי הנאשם (וכזו אף לא נטענה על ידי ההגנה). בנוסף, מובן וידוע כי בדיקת רואה חשבון היא בשאלה האם קיים עוסק מורשה פתוח על שם קבלן המשנה, וכל בדיקה אחרת של ר"ח אפל מול רואה החשבון של אביבי (ככל שבוצעה) אין בה כדי להוות ראייה או אינדיקציה לאמיתות העסקאות בין הנאשם ואביבי, כשר"ח אפל לא העיד כי בדק את אמיתות העסקאות. וראו בהקשר זה את עדותו של ר"ח פנחס אפל עצמו: **"דבר ראשון לא פניתי למס הכנסה, יש אפשרות באינטרנט להיכנס לאתר רשות המיסים ולראות אם לאביבי יש תיק שם"** (עמ' 42 ש' 15-16 לפרו').

42. אשר לעדויות הגנה אליהן הפנו סיכומי הנאשם: מטעם ההגנה העיד העד **רווה** (אשר טען כי עבד אצל הנאשם משך למעלה מ-3 שנים בהודעתו **ת/20**). לאחר בחינת עדותו, לא מצאתי ליתן בה אמון משזו עמדה בסתירה להודעתו בחקירה ובחלקים מסוימים אף לעדות הנאשם עצמו. להתרשמותי, המדובר בעדות מגמתית המבקשת להטיב עם הנאשם. עדותו של רווה לפיה הכיר את אביבי בתקופה הרלבנטית כמי שעבד עבור הנאשם עומדת בסתירה ברורה לגרסתו **בת/20**. כך, **בת/20** מסר רווה כי תפקידו בעסקו של הנאשם היה לקבל רשימת עובדים מהנאשם באס אמ אס ולסדרה עבור הנאשם. וכך השיב רווה בהודעתו:

"ש: מי העובדים של אלי ברק? ת: לא יודע. לא מכיר, מעולם לא פגשתי אותם... ש: האם אתה מכיר את עופר אביבי? ת:לא. ש: האם אתה מכיר את א.א. שירותים. ת:לא. ש: האם לאלי ברק יש קבלני משנה? ת: לא, יש לו עובדים שמבצעים את העבודה עבורו" (דף 2 ש' 13-21).

למרות תשובות ברורות אלה, בעת עדותו בבית המשפט טען כי הכיר את עופר אביבי, לדבריו במהלך השנים 2010-2015 **"אני זוכר שהיה אדם אחד בשם עופר. עופר הגדול. עופר אביבי. שאותו התבקשתי לשבץ כל השבוע. כל הימים שהיה עבודה הייתי משבץ אותו. כל הלילות"** (עמ' 185 ש' 20-21 לפרו'). בעת החקירה הנגדית מסר תשובה מתחכמת ומיתממת לסתירה ברורה זו: **"השאלה היא מה זה המושג "היכרות" איך את מפרשת מה זה נקרא היכרות"** (עמ' 190 ש' 16-17 לפרו'). למרבה הפלא רווה אף הוסיף וחיזק את הסתירה בין עדותו להודעתו כשפירט כי פגש באביבי בין השנים 2011 ל-2014, בתל אביב. לדבריו, יצא לו לראות את אביבי עם הנאשם מדברים, אולי על כסף, ואז שאל את הנאשם וזה אמר לו כי זהו עופר (עמ' 190 ש' 25-30 לפרו').

43. אם לא די בסתירה ברורה זו, הרי שגרסתו של רווה באשר לתפקידו שלו עומדת בסתירה גמורה לגרסת הנאשם, לפיה היה רווה "עוזרו" בשיבוץ, תפעול וחיפוש עובדים וערך עבורו מצבת עובדים במחשב. אדרבא, מדברי רווה עולה כי למעשה פיקח רווה על עבודתו של הנאשם מטעם הבד"ץ!!! כדבריו:

"... אני אומר שהעבודה שלי הייתה צריכה לגרום לסוג של מירתת, של מעורבות. כל החיבור שלי בנושא של העמסת העופות זה היה לעשות ביקורת שקבלן המשנה (הנאשם) אכן עושה את העבודה שלו ושולח עובדים לשטח. זה העבודה שלי כלפי הבד"ץ" (עמ' 187 ש' 15-17 לפרו').

44. עד ההגנה **עדילה**, הוא נהג משאית שתפקידו היה להוביל עופות מהלול למשחטה בין השנים 2009-2015 אשר עבד עבור חברת א.א. הובלות ואיסוף אשר עובדת רק עם חברת עוף ירושלים (עמ' 191 ש' 24-32 לפרו'). לגרסתו של עדילה ראה את אביבי **"בשנים האלה"** ואביבי היה משגיח כמעט בכל המושבים, כ- 3-4 פעמים בשבוע (עמ' 193 ש' 5, עמ' 194 ש' 17 לפרו'), עומד, משגיח ואף נכנס לתוך הלול (עמ' 193 ש' 3 לפרו'). בעת חקירתו הנגדית נשאל עדילה האם הוא מכיר משגיחים נוספים חוץ מאביבי והשיב **"ראיתי. אבל לא הייתי מתעניין בהם יותר מידי"** ולא מסר כל שם של משגיח אחר בו פגש בשנות עבודתו, הגם שאישר שהיו מקרים בהם הגיעו משגיחים אחרים העמסות בהן נכח. לאחר מכן, כשנשאל האם מכיר שמות של משגיחים נוספים השיב **"לא. לפעמים כן. אולי גם הייתי זוכר אותם"** באופן סתמי (תוך אמירת דבר והיפוכו) (עמ' 196 ש' 9 לפרו'). בנוסף, כשנשאל עדילה בעת חקירתו הנגדית האם הכיר רק את שמו של אביבי כמשגיח התפתל והשיב: **"לא אמרתי רק את השם שלו. אבל שוב..."** (עמ' 196 ש' 11 לפרו') וכשנשאל מדוע זכר את שמו של אביבי בלבד השיב באופן תמוה: **"לא זכרתי. זכרתי את הפרצוף שלו"** (עמ' 196 ש' 15 לפרו') בסתירה לתשובתו בחקירתו הראשית (שגם במסגרתה מסר דבר והיפוכו): **"אני את האמת את עופר דווקא עכשיו הכרתי את השם לא הכרתי את האיש. הייתי נמצא שם היינו מסתכלים עליו. אני לפני שהתכוננתי למשפט לשאלת בית המשפט הכרתי את הצורה של עופר. יכולתי לזהות אותו. ידעתי את השם שלו בכללי. ידעתי שזה עופר"** (עמ' 195 ש' 9-11 לפרו').

45. תשובתו של עדילה לפיה לא הכיר משגיחים אחרים משלא משכו את תשומת ליבו כמו אביבי, שהיה "גדול יחסית" לילדים שעסקו באיסוף העופות, לא שכנעה, ועולה התמיהה כיצד מכל המשגיחים שעבדו אצל הנאשם (12 במספר) זכר עדילה אך ורק את שמו של אביבי והכיר אותו. בנוסף, בחינה מדוקדקת של עדותו של עדילה ביחס להיכרותו עם אביבי, ידיעת שמו וזיהויו, לצד תשובותיו בקשר למשגיחים נוספים מלמדת כי מסר, לעיתים באותה תשובה ממש, גרסה והיפוכה (כמפורט לעיל) באופן הפוגם בצורה ממשית במשקל עדותו. להתרשמותי המדובר בגרסה מגמתית

שמטרתה להטיב עם הנאשם. בראי המפורט מסקנתי היא כי לא ניתן לתת אמון בגרסתו של עדילה ואין בה (אף בראי כלל הראיות אשר פורטו) כדי לתמוך בגרסת הנאשם באופן המקים ספק סביר באשמתו.

46. בנוסף, מטעם ההגנה העיד **אבישי שמש** אודות עבודת הפיקוח על העמסת העופות. לפי דבריו עבד רק מול הנאשם ועדותו איננה מקדמת את ההכרעה ביחס לאמיתות העסקאות בין הנאשם לאביבי. כמו כן, העד **יוסי פרלוב** שלפי עדותו עבד גם הוא אצל הנאשם תמורת 1,000 ₪ עבור העמסה. שניהם מסרו בעדותם כי לא הכירו משגיחים נוספים.

47. ההגנה אף הפנתה לעדותו של **עודד דימנשטיין**, העוסק בתחום הלולים אשר זיהה את אביבי שהוצגה לו תמונתו כמי שהיה אצלו במשך בשנת 2014 (אינו זוכר מתי במהלכה), ואף שהיה שם יחד עם הנאשם (עמ' 66 ש' 25, עמ' 67 ש' 3-4, עמ' 66 ש' 25-26, 30-32, עמ' 67 ש' 2-3, עמ' 64 ש' 25-31, עמ' 65 ש' 1-5, 17-18 לפרו'). מובן כי לאור העובדה שהתקופה הרלבנטית לכתב האישום מסתיימת בחודש אפריל 2014, אין בכך כדי להעיד כי אביבי סיפק שירות/כוח אדם לנאשם בתקופה הרלבנטית לעניינו. יש לזכור כי גם **נ/6** מלמד על נוכחות משותפת של אביבי והנאשם בלול בעת צילום הסרטון בחודש ספטמבר 2014, לאחר שהחלה חקירתו של אביבי, וכן את הטענה לפיה נתן אביבי שירות לנאשם ואף במסגרת חברה חדשה שהקים בתקופה שלאחר התקופה המפורטת בכתב האישום, לגביה לא הואשם. משכך, אין בעדות זו כדי לתמוך בגרסת ההגנה. באופן דומה, גם זיהוי תמונות אביבי (**נ/5**) על ידי **אביחי גיאת** כמי שמוכר לו מתחום הלולים ללא כל פירוט או ציון תקופה כשלדבריו הוא "**אינו חזק בתאריכים**" כדי לקדם את גרסת ההגנה (עמ' 76 ש' 8-9, עמ' 74 ש' 27-30, עמ' 75 ש' 14-15 לפרו').

48. לבסוף, מטעם ההגנה העיד העד **חדד**, אשר על פי עדותו שימש כנהגו של הרב מחפוד בין השנים 2012-2015 (עמ' 198 ש' 23 לפרו'). חדד העיד בשתי הזדמנויות, לאחר שהתרתי לזמנו בשנית לבקשת המאשימה כמפורט בהחלטתי מיום 25.6.2019 ומהנימוקים שם. בעת עדותו הראשונה מסר כי במסגרת עבודתו כנהגו של הרב מחפוד נהג, בין היתר, לצאת עם הרב מחפוד להעמסות בלילות לשם ביקורת, אז ראה משגיחים רבים. עוד לדבריו, באותן נסיבות ראה את אביבי בשטח (עמ' 199 ש' 8-9 לפרו'). בעת חקירתו הנגדית אישר חדד כי מאז שנת 2015 הוא עובד יחד עם הנאשם בהעמסת עופות אצל אותו המעסיק (עמ' 201 ש' 15-19 לפרו') וכיום אף משמש כאחראי על שיבוץ הנאשם בעבודה לבקשת אביחי גיאת "**בעל הבית**" (עמ' 202 ש' 12-17 לפרו'). חדד העיד כי בשנת 2015 ביקש ממנו הנאשם שיגיע מטעמו להעיד בבית משפט שראה את אביבי בלולים בשנים ששימש כנהג לרב מחפוד, והראה לו תמונה - בה זיהה את אביבי אותו ראה לטענתו מספר פעמים כשעבד אצל הרב מחפוד (עמ' 203). עדותו של חדד נעדרה כל ספסיפיקציות אשר למקומות או למועדים בהם טען כי ראה את אביבי בלולים. חדד אף לא טען כי ראה את אביבי מבצע עבודת פיקוח הלכה למעשה. לא די בעדות זו, שלצידה אין כל ראיה תומכת בה ניתן ליתן אמון, בראי כלל הראיות שפורטו לעיל, כדי להקים ספק סביר באשמת הנאשם. זאת אף בראי קשריו של חדד עם הנאשם במסגרת עבודתם כיום אצל גיאת, ואזכיר כי על פי הנתען הנאשם היה קבלן המשנה של גיאת בתקופה הרלבנטית לכתב האישום.

49. לבסוף, נתתי דעתי לטענות המאשימה בדבר הספק בצורך בביצוע פיקוח על העמסת עופות (אותו סיפק למעשה הנאשם), לטענות ההגנה בדבר נחיצות שירותי הפיקוח והוויכוח בין הצדדים באשר למהות הפיקוח, אופן ביצועו, תנאיו, חשיבותו ונחיצותו. משבכתב האישום לא נטען וממילא לא בוסס שהנאשם לא העניק שירותי פיקוח ללקוחו, הרי שאין ביסוס ואף רלבנטיות לטענה לפיה אין צורך בשירותי הפיקוח כפי שטענה המאשימה. נקודת המוצא היא כי ניתן על ידי הנאשם שירות מסוג זה למזמין השירות מהנאשם. השאלה במקרה דנן היא כאמור, האם נתן אביבי

שירותי פיקוח או סיפק כוח אדם לנאשם כקבלן משנה כמפורט בחשבוניות מושא כתב האישום- הא ותו לא. משכך לא מצאתי להרחיב ולבחון את טענות הצדדים בהקשר זה (למעט באשר לכך שדי לשם יצירת הרתעה בפיקוח על 2-3 משאיות בכל העמסה (ועל כך דומה שמסכימים הצדדים - כמפורט לעיל).

טענות ההגנה למחדלי חקירה, אכיפה בדרנית, השתק שיפוטי והגנה מן הצדק

50. טרם הכרעה, יש לתת את הדעת לטענות הגנה שונות מפי הנאשם, הנוגעות למחדלי חקירה, אכיפה בדרנית ואפליה והגנה מן הצדק.

הטענה למחדלי חקירה

51. טענת ההגנה היא כי נפלו במקרה זה מחדלי חקירה אשר גרמו לנזק ראייתי של ממש לנאשם, ואף פגעו פגיעה קשה ביכולתו להתגונן אל מול האישומים, כמו גם בחקר האמת. הטענות לקיומם של מחדלי חקירה יבחנו לפי סדרן, כשכידוע, קיומם של מחדלי חקירה, ואפילו חמורים, אינו מוביל בהכרח לזיכוי הנאשם (או לביטול כתב האישום). בקשר למחדלי חקירה על בית המשפט לבחון האם קיים חשש כי קופחה הגנת הנאשם. זיכוי בשל מחדלי חקירה או ביטול כתב האישום, שמור למקרים בהם לא ניתן כמעט בשום דרך להצדיק את אופן התנהלות הרשויות. המאשימה איננה חייבת להגיש את הראיה המקסימלית, כי אם את הראיה המספקת, כשעל מנת להכריע בנפקות מחדל החקירה ובשאלה האם קופחה הגנת הנאשם יש לבחון את מכלול הראיות. ראו: ע"פ 5019/09 חליוה נ' מדינת ישראל (20.8.2013), ע"פ 8447/11 סולימאן נ' מדינת ישראל, פסקה 24 (24.9.2011) וע"פ 8187/11 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 38 (9.8.2013) ומהעת האחרונה ע"פ 8956/18 מחאג'נה נ' מדינת ישראל, פסקאות 34-35 (3.11.2019) וע"פ 9284/17 חורש נ' מדינת ישראל (5.3.2020).

52. אשר לטענת ההגנה למחדל חקירה בכך שהחוקרים לא הגיעו לשטח לביקורת כדי לבחון את אמיתות טענת הנאשם בדבר אספקת שירותי פיקוח על ידי אביבי, והטענה לפיה לו הייתה מתקיימת ביקורת כאמור ניתן היה לתשאל עובדים בשטח במועד קרוב לאירועים - אינני מוצאת כי המדובר במחדל חקירתי היוורד לשורש העניין - או בכלל. יש לזכור כי מועד חקירתו של הנאשם הוא בשנת 2015, לאחר חקירת אביבי, ותקופה בת יותר מחצי שנה מהתקופה הרלבנטית לכתב האישום. בנסיבות אלה, גם אם נמצא אביבי במשקים כמפקח על העמסת עופות בשנת 2015, אין בכך כדי ללמד כי נתן שירותי פיקוח לנאשם בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (ראו גם עדות החוקרת דנה דיין עמ' 35 ש' 30 לפרו'). אשר לפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן - משהנאשם דאג לתעד את אביבי באתר העמסה של עופות והגיש תיעוד זה מחדש יולי וספטמבר 2014 (נ/6) לבית המשפט (ללא קשר לקביעותי באשר למשמעות ועוצמת אותה ראייה), אף לא ניתן לקבל את הטענה לפיה משלא הגיעו החוקרים לשטח נפגעה הגנת הנאשם. אשר לטענה לפיה לו היו מגיעים החוקרים למקום, ניתן היה לתשאל עובדים קרוב למועד האירועים - אין לי אלא לחזור על הדברים. בנוסף יש לציין כי קיימים עובדים אשר נחקרו, כדוגמת רווה, וניתוח עדותו לעיל. יש לזכור עוד כי הנאשם אף זימן עדי הגנה ודאג לקבל תצהירים מגורמים בשטח לטענתו בדמות דיאב קאסם וריאד פקיה (להלן: "קאסם וריאד"), אך לא הצליח על פי טענתו לזמנם לעדות הגם שניתנו מספר הזדמנויות לכך.

53. מחדל נוסף לטענת ההגנה הוא בכך שלא זומנו לחקירה קאסם וריאד אשר עבדו בחברת עוף ירושלים, הגם שתצהיריהם הוגשו מטעם הנאשם במסגרת ההליך האזרחי למבקר הוגו פרייברג. באוקטובר 2015 התבקש הנאשם על ידי החוקרת דיין למסור את מספר הטלפון של קאסם עוד בת/9 ומסר שאינו בידיו כעת ושיעבירו אליה. על

פי דברי הנאשם, העביר תצהירים של קאסם וריאד למבקר החשבונות והוגו פרייברג במסגרת ההליך האזרחי מושא החשבוניות הנדונות, אז גם ביקש כי יחקרו, וכיום בא בטרוריה בקשר לכך. מבלי להתעלם מכך שניתן ואף יתכן שנכון היה לגבות הודעה מקאסם וריאד, משדאג הנאשם לקבל תצהירים מהם, הרי שטענתו בדבר נזק ראייתי מהעדר חקירה אינה יכולה לעמוד. והרי גם לו הייתה ניגבת הודעה מקאסם וריאד במסגרת החקירה, ללא הסכמה הצדדים להגשתה, הייתה עדותם נדרשת לצורך קבלת גרסתם. כאמור לנאשם ניתנה יותר מהזדמנות אחת לזמן את קאסם וריאד כעדי הגנה, אך אלה לא העידו (ראו החלטותי מה- 26.5.2019, 25.6.2019, 9.7.2019).

54. ההגנה אף הפנתה למחדלים אשר כונו על ידי "מחדלים רישומיים" של החוקרים אשר לא ערכו מזכרים מהותיים שהיה עליהם לערוך לטענתה בעת ובקשר לחקירתו של אביבי. טענת ההגנה לפיה על חוקרים/ מבקרים לערוך מזכרים אודות נתונים המתגלים להם בעת גביית הודעה או בקשר לפעולות חקירה שביצעו נכונה. על המבקרת גיתית רפפורט היה לתעד בתיק החקירה שנודע לה ביום 10.6.2014 על כך שאביבי עבר אירוע מוחי, ובאותו אופן, כל דבר שנאמר על ידי חשוד בעת ביצוע חיפוש, שיחה של חוקר עם בא כוחו של חשוד, ואף ההתנהלות בחדר החקירות - צריך שיהיה מתועד. יחד עם זאת, ומבלי להתעלם מהפגמים שנפלו במקרה זה - אינני מוצאת שהם כאלה אשר הביאו לפגיעה בהגנת הנאשם או בחקר האמת, וודאי שלא באופן המצדיק ביטולו של כתב האישום.

55. אשר לאירוע המוחי שעבר אביבי - עניין זה נודע עוד במהלך פרשת התביעה, וניתנה להגנה ההזדמנות לשוב ולחקור את אביבי ואף את המבקרת גיתית רפפורט. לא די בטענה לפיה נפגעה הגנת הנאשם פגיעה ממשית מכך שלא ידע אודות האירוע המוחי שעבר אביבי, וכי הדבר פגע באופן ניכר בהיערכותו לניהול משפטו - ולשם קבלת הטענה - יש להבהיר כיצד נפגעה היערכותו הגנתו - ההגנה כשלה מלהבהיר כאמור (כשיש לזכור עוד שלגרסת אביבי עצמו מועד אותו אירוע מוחי נטען הוא בשנת 2012 בעת שלטענת הנאשם עבד עמו, עניין המעלה תמיהה באשר להעדר הידיעה של הנאשם אודות כך - והשלכות אירוע המוחי על עבודתו של אביבי - הכל כמפורט לעיל בהכרעת הדין). יש לזכור עוד כי ההגנה אף לא עמדה על קבלת מסמכים רפואיים של אביבי לתיק בית המשפט - ואלה לא הוגשו בסופו של יום. באופן דומה, לא די בטענות כלליות אודות פגיעה ממשית בהגנת הנאשם מכך שלא תועדה שיחה של החוקר אלכס רמי עם אביבי בעת החיפוש אצל אביבי. יש להזכיר כי על פי **ת/17**, כשהוזכרה אותה שיחה באוזני אביבי בעת גביית הודעתו, אביבי כלל לא שיתף פעולה עם החקירה (**ת/17** דף 3 ש' 9-17), מה שסותר כל טענה בדבר הבטחה שניתנה לאביבי באותה השיחה שלא תועדה. ביחס לפער השעות בסוף ההודעה **בת/17** - שם נכתב כי נערכה הפסקה בין 13:45 ל- 14:05, ולאחר מכן צוין כי החקירה הסתיימה בשעה 14:55 ללא פירוט מה ארע בין 14:05 ל- 14:55. לא הונח בסיס ראייתי (ולו מינימלי - אפילו בדמות עדות אביבי בהקשר להודעה זו), לפיו בפער זמנים זה נערכה פעולה או נאמרו דברים שלו היה מובאים לידיעת הנאשם היה בהם לסייע להגנתו של הנאשם.

56. לבסוף, אשר למחדל חקירה נטען בדמות התעלמות החוקרים וב"כ המאשימה מסתירה בהודעותיו של אביבי (טענת ההגנה ביחס למשמעות **ת/4** ו**ת/5** ו**נ/2** - אותה דחיתי כמפורט בהכרעת הדין לעיל). אינני מוצאת כי נפל בהקשר זה כל מחדל חקירתי. די לעיין בממצאי הכרעת הדין המלמדים כי מצאתי לאמץ את גרסת אביבי בחקירותיו, המשתלבת עם יתר הראיות אשר הוצגו. באותו אופן, ובראי הראיות שנאספו על ידי המאשימה והוצגו, אף אינני מוצאת כי המאשימה לא חקרה לעומק את התשתית הראייתית לחיזוק אמרתו של אביבי. גם אם ניתן היה לבצע פעולות נוספות כאלה ואחרות במסגרת החקירה, המאשימה הציגה צבר ראיות אובייקטיביות מספקות להוכחת ביצוע העבירות כמפורט לעיל.

57. בראי האמור, מסקנתי היא כי גם אם נפלו מחדלים מסוימים בהתנהלות החקירה, אין המדובר במחדלים

חמורים המקימים חשש כי קופחה הגנת הנאשם, זאת גם בהסתכלות כוללת על המחדלים, ובראי מכלול הראיות במקרה דנן - משכך - טענת ההגנה לביטול כתב האישום בהקשר זה נדחית.

הטענה לאכיפה בררנית והגנה מן הצדק

58. על פי סעיף 149(10) וסעיף 150 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד"פ") בית המשפט מוסמך לבטל אישום אם השתכנע כי **"הגשת כתב האישום או ניהול ההליך הפלילי עומדים בסתירה מהותית לעקרונות של צדק והגינות משפטית"**. בחקיקת סעיף 149(10) לחסד"פ יש עיגון חלקי של ההלכות שנקבעו בעניין הגנה מן הצדק עוד טרם חקיקתו ועל פי קביעת בית המשפט העליון, גם לאחר חקיקת הסעיף ממשיך לחול המבחן התלת שלבי לתחולת ההגנה מן הצדק אשר נקבע בע"פ 48855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ פ"ד נט(6) 776, 807 (להלן: **"הלכת בורוביץ"**). על פי המבחן התלת שלבי **בהלכת בורוביץ**, ראשית יש לזהות את הפגמים שנפלו ולעמוד על עוצמתם. בשלב השני יש לבחון האם קיימת פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות בניהולו של ההליך, תוך איזון בין האינטרסים השונים ובין היתר, חומרת העבירות, עוצמתן של הראיות, נסיבות הנאשם וקורבן העבירות, מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן, הפגיעה בזכויותיו של הנאשם והנסיבות לגרימתה, והשאלה אם פעלה הרשות בזדון או בתום לב ומידת אשמה. השלב השלישי עניינו במלאכת האיזונים בין האינטרסים התומכים בהמשך קיומו של ההליך לאור האינטרס הציבורי לצדו במקרה הקונקרטי הנמצא בפני בית המשפט, לבין האינטרסים השוללים המשכו בנסיבותיו. על פי **הלכת בורוביץ "ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהווה מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא מטעמים חריגים"**.

59. לאורך השנים, בעקבות חקיקת סעיף 149(10) לחוק סדר הדין הפלילי נחלש הדגש על הפגמים בפעולת הרשויות שבהם מתמקד השלב הראשון במבחן שנקבע **בהלכת בורוביץ**, והתחזק הדגש הנוגע לפגיעה בהגינות ההליך. לצד זאת, נקבע כי השימוש בהגנה מן הצדק שמור עדיין למקרים מצומצמים וחריגים בלבד. בקשר לאפליה באכיפת הדין, ברע"פ 1611/16 מדינת ישראל נ' ורדי (31.10.2018) (להלן: **"עניין ורדי"**) נסקרה על ידי המשנה לנשיאה, כב' השופט ח' מלצר המסגרת הנורמטיבית ונקבע כי טענה של הגנה מן הצדק בגין אפליה בהגשת כתבי אישום עשויה להתקבל גם במקרה שמקורה של האפליה ברשלנות, טעות בשיקול דעת או מחדל של רשויות האכיפה ללא כוונת זדון, ולא רק בשל פעולה שלהן מתוך שיקולים זרים (פסקה 68) (ראו גם: ע"פ 6328/12 מדינת ישראל נ' פולדי פרץ (10.9.2013) (להלן: **"עניין פרץ"**) וקביעת כב' שופטת ד' ברק ארז בע"פ 7621/14 גוטסדינר נ' מדינת ישראל פסקה 56, 57 (1.3.2017) (להלן: **"עניין גוטסדינר"**). כדברי המשנה לנשיאה ח' מלצר בפסקה 79 **בעניין ורדי**:

"הנה אפוא, פסיקת בית משפט זה בעשור החולף - למן הלכת בורוביץ' ועד לאחרונה בפרשת גוטסדינר - שבה על עמדתה העקבית ולפיה דוקטרינת ההגנה מן הצדק ככלל, והטענה לאכיפה מפלה בפרט - אינן מוגבלות בקיומו של מניע פסול העומד בבסיס פעולת הרשות. ואכן, דומני כי טעמים נכבדים מצדיקים את תחולתה של דוקטרינת ההגנה מן הצדק גם למקרים של אכיפה מפלה שלא מתוך כוונת זדון".

60. לצד האמור, בית המשפט העליון הדגיש כי הרחבת סוגי המקרים שבהם ניתן להעלות טענות של הגנה מן הצדק בשל אכיפה מפלה ובכלל, אין משמעותה כי טענה זו תתקבל בכל מקרה שבו תועלה, וקבלתה תיעשה במקרים חריגים בלבד (ראו גם דברי כב' השופטת ד' ברק-ארז **בעניין גוטסדינר**: **"קבלת טענה של אכיפה בררנית תיעשה במקרים חריגים שבהם הוכחה הפליה פסולה. אמת המידה התוצאתית היא חשובה, אך זו צריכה להניח בסיס של ממש לטענת ההפליה"**). על פי כב' השופט ח' מלצר **בעניין ורדי**, משמעות הדברים היא כי באותם מחדלים או מעשים רשלניים יש משום פגם הפותח את שערי המבחן התלת שלבי אשר נקבע בהלכת בורוביץ. יחד עם

זאת: "אין בכך כדי ללמד שיש ליחס משקל ממשי לכל טענה באשר לטעות או מחדל מצד רשויות האכיפה, אלא לליקוי מהותי שכזה". בנוסף ציין כי יש להעניק בשלב השני של המבחן משקל לכך שהרשות פעלה בתום לב וללא מניע פסול או כוונת זדון, כשתוצאת הדברים היא שרק במקרים נדירים וחריגים תקום לנאשם טענת ההגנה מן הצדק במקרה מסוג זה (פסקה 99). בעת בחינת הטענה לאפליה ולשם הכרעה בשאלה האם היא מצדיקה קבלת טענה של הגנה מן הצדק, יש לבחון אף את עצמת הזיקה והקרבה בין עניינו של הנאשם לבין ענינם של אלה שלא הועמדו לדין וענינו של הנאשם משווה אליהם (היינו את קבוצת השוויון), (להרחבה ראו: ת"פ (שלום ת"א) 4822-05-18 מדינת ישראל נ' פלוני (28.04.2019). **בעניין ורדי**, בו התקבלה טענה לאכיפה מפלה, דובר במעורבים שונים באותה פרשה, אשר ביצעו עבירות זהות בנסיבות דומות, וחרף תשתית ראיתית בענינם לא הועמדו לדין. ברוב דעות קבע בית המשפט כי הגם שדובר בטעות פרקליטים ללא כוונת זדון, קיימת מובהקות בהפליה המצדיקה את קביעת בית המשפט המחוזי ודחה את הערעור. ההגנה מבקשת ללמוד גזרה שווה **מעניין ורדי** לעניינו.

61. טענת ההגנה בענינו היא כי משלא ננקטו הליכים נגד חברת זוהר לה נתן הנאשם שירותים בתקופה הרלבנטית, ולא כנגד 91 עוסקים אחרים להם הוציא אביבי חשבוניות כוזבות לכאורה, כשבענין 70 מתוכם כלל לא נפתח תיק חקירה, והתיק היחיד הנוסף אשר נפתח כנגד עוסק אשר קיבל מאביבי חשבוניות כוזבות לכאורה נסגר בתשלום כופר נמוך (סכום המס שם עמד על כ- 18,000 ₪) (להלן: "**העוסקים האחרים**") - הרי שננקטה בענינו של הנאשם אכיפה בררנית פסולה ויש להורות על ביטול כתב האישום כנגדו. ההגנה מפנה לכך שההליכים כנגד הנאשם נפתחו בעקבות ממצאי חקירתו של אביבי (עדות דנה דיין עמ' 18 ש' 25-26 לפרו'), אשר על פי החשד הוציא חשבוניות כוזבות גם לאותם עוסקים אחרים. לטענת ההגנה, בניגוד לנטען על ידי המאשימה, היו בידי המאשימה די ראיות המלמדות על ניכוי תשומות שלא כדין על שם אביבי על ידי אותם עוסקים והימנעות מהעמדתם לדין או סיום ההליך בכופר מהווה אכיפה בררנית.

62. במסגרת טענתה לאכיפה בררנית הפנתה ההגנה **לנ/1** מכתב מאת המאשימה להגנה המפרט לבקשתה את העוסקים האחרים ואיזה הליכים ננקטו בענינם אם בכלל, **ולת/10**, מסמך איתור לקוחות של אביבי שתאריך הוצאת החשבוניות בו בין ינואר 2010 ועד אפריל 2014, אשר ערכה המבקרת גיתית רפפורט, בו מופיעים פרטי העוסקים האחרים הספציפיים אליהם הפנתה בסיכומיה: **חברת מטאור** (11 חשבוניות שסכום המע"מ הנובע מהן 90,299 ₪ לטענת ההגנה), **חברת גד אורן הפקות בע"מ** (7 חשבוניות שסכום המע"מ הנובע מהן 34,896 ₪ לטענת ההגנה), **חברת הדרן 2006 ד.ש שיווק** (4 חשבוניות שסכום המע"מ הנובע מהן 16,902 ₪). לציין כי **בת/10** מופיע גם עסקו של הנאשם "הכי טובים בכשרויות" ולצידו סך של 388,438 ₪ (שהוא נמוך מסכום העבירות המיוחסות לנאשם בכתב האישום בסכום מע"מ של 601,107 ₪. עיון **בנ/1** מלמד כי אשר **לחברת מטאור אבטחה** בסעיף **1 לנ/1** פורט כי לא נפתח תיק חקר, כי לא נגבו הודעות מהמעורב וכי לא בוסס חשד לחשבוניות פיקטיביות. ביחס **גד אורן הפקות** נכתב בסעיף **73 לנ/1**: "**לא דווח על עסקאות בסך 30,000 ₪ מע"מ. לא קיימות מספיק ראיות להוכחת פיקטיביות העסקאות**". באשר **לחברת הדרן 2006 ד.ש שיווק** נכתב בסעיף **79-82 לנ/1** (בקשר ל- 4 חברות הדרן יחדיו ביניהן הדרן 2006): "**לא ננקטו הליכים לגבי עבירות הקשורות לאביבי. נגבתה מהם הודעה לצורך אישור עסקאות לאור חשד שאביבי לא דיווח על עסקאות בסך 20,000 ₪ מע"מ. לא קיימות מספיק ראיות להוכחת פיקטיביות העסקאות**".

63. ההגנה קובלת על קביעות אלה של רשויות האכיפה. לדעתה, כנגד עוסקים אחרים ספציפיים אלה היו בידי המאשימה "**ראיות חותכות ולמכביר, כי ניכוי התשומות על ידי עוסקים אלה נעשו שלא כדין, שעה שאלה כוזבות**" (סעיף 6.7 בעמ' 43 לסיכומי ההגנה) אך המאשימה לא פעלה להאשימם. אשר **לחברת מטאור** הפנתה

ההגנה בסיכומיה לכך שאביבי נשאל בחקירתו **ת/17** מספר שאלות אודות חברת מטאור אך סירב לתת תגובות, משכך לדעתה ההחלטה שלא לפתוח תיק חקר כנגד מטאור תמוהה. עוד הפנתה לכמות הרבה של השאלות שנשאל אביבי **בת/17** ביחס לנאשם ולעומת זאת, לכמות המועטה שנשאל בקשר לחברת מטאור, המלמדת לשיטתה על מגמתיות בחקירה. אשר **לחברת גד אורון**, טענת ההגנה היא כי הודעתו של אביבי בה נשאל אודות חברה זו (**ת/16**) מלאת סתירות, וכי אביבי אף עומת עם כך שגד אורון מסר שאינו מכיר אותו וקיבל את החשבוניות באמצעות אדם אחר. לדעת ההגנה - המסקנה המתחייבת מכך היא כי המדובר בחשבוניות זרות שאינן משקפות עסקה בין הצדדים. אשר **להדרן 2006 ד.ש שיווק** הפנתה ההגנה לסתירה בעדות אביבי (**ת/16**) אודות היכרות עם הגורם שמסר את החשבוניות לחברת הדרן 2007 ד.ש שיווק ולכך שכאן העדיפה המאשימה לאמץ את גרסתו המאוחרת של אביבי בניגוד לעניינו.

64. שקלתי את הטענות המפורטות לעיל כשיש לזכור שלא הוגשו כראייה כל ההודעות אשר נגבו מאביבי במסגרת חקירתו ואף לא ראיות נוספות, ככל שנאספו ביחס לעוסקים האחרים, כך שאין לפני מסד ראיתי שלם בקשר לנטען על ידי ההגנה. בקשר לסוגיית דיות הראיות כנגד העוסקים האחרים אליהם התייחסה ההגנה ספציפית בסיכומיה: כידוע, החלטה באשר לדיות ראיות לשם הגשת כתב אישום היא במרחב שיקול הדעת של המאשימה, ובכל מקרה - הראיות עליהן הצביעה ההגנה במקרה זה ביחס לאותם עוסקים רחוקות להשקפתי מלהיות "**ראיות חותכות ולמכביר לניכוי תשומות שלא כדין**" על ידם כפי שטענה ההגנה. נתתי דעתי לטענת ההגנה לפיה רשויות החקירה לא קידמו את החקירה כנגד העוסקים האחרים למרות חשדות שקמו כנגדם, בניגוד לקידום חקירה כנגד הנאשם, ויתכן ויש טעם מסוים בטענה (שוב, מבלי שמלוא החומר לפניי). יחד עם זאת, בהקשר זה לא ניתן להתעלם מהשוני המשמעותי בחומרת החשדות כנגד העוסקים האחרים לעומת חומרת החשדות בעניינו של הנאשם הנובע מהיקפם הכספי. אף אם נבחן את היקף החשדות העולה **מת/10** בעניין הנאשם לעומת עניינם של העוסקים האחרים אליהם הפנתה ההגנה (שאכן אינו מלמד על נתונים סופיים כטענת ההגנה, אך מהווה בסיס לחשדות, ומן הסתם להחלטה באשר לקידום חקירה ולהשקעת משאבים בעניין נתון), ברור כי היקף החשדות כנגד הנאשם גבוה באופן משמעותי מזה שכנגד האחרים. (ראו גם עדות החוקרת דנה דיין בהקשר זה מעמ' 29 ואילך לפרו').

65. בראי השוני הממשי בהיקף החשדות ובהעדר כל ראייה ממשית אחרת מצד ההגנה, אינני מוצאת כי במקרה דנן המדובר בהתנהלות שרירותית ומגמתית של רשויות החקירה והמאשימה בכך שלא קודמה החקירה ו/או לא הוגשו כתבי אישום כנגד העוסקים האחרים, או שנשקלו על ידי גורמי האכיפה שיקולים זרים. זאת גם אם כפי שהדגימה ההגנה בסיכומיה, קיימים מקרים בהם גם בהיקפי עבירות נמוכים ואף בסדר גודל דומה לחשדות כנגד אותם עוסקים אחרים, מתנהלות חקירות על ידי רשות המסים, ובמקרים מתאימים מוגשים לעיתים כתבי אישום או שנקבע תשלום כופר לצד העבירה. אשר לטענה לאפליה אל מול חברת זוהר - נגדה לא ננקטו הליכים - טענה זו נדחית. לא הונח כל בסיס ראיתי לביסוסה וכלל לא ברורה טענת הנאשם בשים לב לכך שהוא זה שהיה על פי הנטען קבלן המשנה של חברת זוהר. כלום קובל הנאשם על כך שחברת זוהר לא הואשמה בגין קבלת חשבוניות מידי? האם שקל מה משמעותו של אישום מסוג זה לגביו? במאמר מוסגר יוזכר כי לפחות לפי גרסת אביבי - החשבוניות מושא כתב האישום שניתנו לנאשם, כיסו למעשה את עבודת עובדיו של הנאשם.

66. בנוסף, לאחר בחינת הראיות וטענות ההגנה בהגנה במבחנים אשר הותוו בדיון בהתאם לכללים הרחבים יותר אשר נקבעו ופורטו **בעניין ורדי** ועל פי **הלכת בורוביץ** אף אינני מוצאת כי בוצעה אכיפה מפלה בין עניינו של הנאשם לעניינה של חברת זוהר ו/או עניינם של אותם 91 עוסקים אחרים המצדיקה ביטולו של כתב האישום. יש לזכור **שבעניין ורדי** בו התקבלה הטענה לאכיפה מפלה, דובר במעורבים שונים באותה פרשה, אשר ביצעו עברות זהות. בנסיבות דומות, הייתה קיימת תשתית ראיתית בעניינם של אלה שלא הועמדו לדיון, ונמצא כי קיימת מובהקות בהפליה.

אין זה המצב בעניינו. בעניינו כאמור, הנאשם נחשד בביצוע עבירות ברמת חומרה גבוהה יותר מהעוסקים האחרים לאור היקף העבירות (כשחומרת העבירה כשעסקין בעבירות מס נובעת פעמים רבות גם מהיקפה). בנוסף, לא נסתרה עמדת המאשימה לפיה ביחס לעניין העוסקים האחרים שעניינם נחקר - לא נמצאה תשתית ראייתית מספקת להעמדה לדין. לצד האמור, לא ניתן להתעלם מחוסר נוחות מכך שמבין כלל החשודים בקבלת חשבוניות כוזבות מאביבי הוגש כתב אישום רק כנגד הנאשם, וכי קיימים רבים מאוד מבין העוסקים האחרים שהחקירה לא קודמה בעניינם (כשיש לזכור שהגשת כתב אישום היא פועל יוצא של קידום חקירה). לא די בחוסר נוחות מסוים זה, בהתאם למבחנים שנקבעו בדין כדי להביא לביטול כתב האישום. יחד עם זאת, להגנה שמורות טענותיה בהקשר זה לטיעוניה לעונש.

67. אשר לטענת ההגנה שכותרתה הגנה מן הצדק ועניינה טענה לפיה אביבי הוא בפועל בגדר "עד מדינה" כנגד הנאשם. דינה של הטענה להידחות. התרשמותי מעדות אביבי בכלל והטענה בדבר הבטחות שניתנו לו בפרט פורטה על ידי בגוף הכרעת הדין. כפי שפרטתי שם, מסקנתי לאחר שמיעת עדותו היא כי אין לתת אמון בעדותו בבית המשפט ובכללה אישורו באזני הסנגורית באופן סתמי כי ניתנה לו הבטחה על מנת לרצותה, ואף מבלי שפירט מהי אותה הבטחה ומדוע ניתנה. יש לזכור כי כנגד אביבי הוגש כתב אישום חמור (ת/14) ואינני מוצאת כי המדובר בכתב אישום "מקל" כטענת ההגנה. במאמר מוסגר יובהר כי העדרו של אישום ביחס ל- 92 העוסקים הנוספים בהקשר להם נחקר דווקא עולה בקנה אחד עם טענת המאשימה להיעדר תשתית ראייתית בקשר לאותם עוסקים. אשר לטענה בדבר תיקון ת/14, לא הוצג בפני כתב אישום מתוקן כנגד אביבי כחלק מהראיות בתיק, אך גם אם תוקן כתב האישום כנגד אביבי במהלך משפטו, וודאי שאין בכך אינדיקציה להבטחה שניתנה לאביבי בעת חקירתו (ואם בכלל, יש בכך כדי לסתור טענה מסוג זה). לבסוף, אף לא התרשמתי כי אביבי הוא בגדר "עד מדינה" המאמין כי הובטחה לו טובת הנאה, הגם שכזו לא הובטחה. בהקשר זה אין לי אלא לחזור על התרשמותי מעדותו בבית המשפט כמפורט בהכרעת הדין.

הטענה להשתק שיפוטי

68. לבסוף, יש לבחון את טענת ההגנה לשימוש לרעה בהליכי משפט על ידי המאשימה ופעולתה בחוסר תום לב, תוך הצגת טענות עובדתיות סותרות בהליך דן. בהקשר זה הפנתה ההגנה לסעיף 28 לסיכומי המאשימה וטענה כי המאשימה טוענת מחד כי ניתן תשלום חלקי על ידי הנאשם לאביבי בגין השירות שנתן, ומאידך טוענת כי שירותי פיקוח מטעם אביבי כלל לא היו קיימים. דינה של הטענה להדחות. לא מצאתי כל סתירה בטענות המאשימה. אשר להפניית ההגנה בסיכומיה לסעיף 28 לסיכומי המאשימה, עיון בו מלמד כי במסגרתו הציגה המאשימה אפשרות היפוטטית: **"...אפילו אם נצא מנקודת הנחה..."**. הא ותו לא. אשר לטענה בדבר טענות עובדתיות סותרות לטענות שעלו מטעם המדינה בהליך האזרחי הקשור בניכוי מס התשלומים מושא ההליך הפלילי דן, ההגנה לא הציגה כל מסד ראיתי לטענתה זו ולא ברור הבסיס והמקור החוקי להפנייתה בסיכומיה לטענות מתוך ההליך האזרחי (שמתנהל בדלתיים סגורות) וכלל לא התנהל בפני. מובן כי בנסיבות אלה אין לי אלא לדחות את הטענה בהעדר כל ביסוס לה.

סוף דבר - הכרעה

69. לאחר בחינת הראיות כמפורט בגוף הכרעת הדין, מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי החשבוניות מושא כתב האישום הן כוזבות, ואינן משקפות עסקאות אמת בין הנאשם לאביבי. זאת על בסיס גרסתו של אביבי בהודעותיו, אותה מצאתי לאמץ, והראיות הרבות והאובייקטיביות התומכות בה. כפי שפורט לעיל, הראיות האובייקטיביות התומכות בגרסת אביבי בהודעותיו אף עומדות בסתירה ברורה לגרסתו של הנאשם, אשר בחלקים רחבים ממנה, ובפרט באשר למהות הקשר עם אביבי, דרך ההתחשבות מולו והתשלום הייתה סתמית ולא עוררה אמון. הסתירות בין הראיות לבין עדות הנאשם אף מלמדות על היות גרסתו של הנאשם שיקרית וכך גם הסתירות הפנימיות

בגרסתו. שקרי הנאשם מחזקים גם הם את ראיות המאשימה. ראיות ההגנה אשר הוצגו לא הקימו ספק סביר כנדרש. בנסיבות אלה, ומשאין חולק כי הנאשם ניכה את מס התשומות הכלול בחשבוניות מושא כתב האישום בדיווחיו למנהל מע"מ (ראו את מענה הנאשם לאישום ואת עדות רו"ח אפל עמ' 41 ש' 5 לפרו'), הרי שהוכח כי הנאשם ניכה מס תשומות שלא כדין כמפורט בכתב האישום.

70. בנוסף, הוכח כנדרש כי הנאשם הכין ו/או ניהל או הרשה לאחר להכין או לנהל פנקסי חשבונות כוזבים או רשומות אחרות כוזבות בכך שכלל את החשבוניות הכוזבות בספרי הנהלת החשבונות שלו בכזב. ראו בהקשר זה את עדות של רו"ח אפל בעמ' 40,41 לפרו' לפיה קיבל את חומר הנהלת החשבונות ובכללו החשבוניות **ת/2** מהנאשם ורשם אותן בספרי הנהלת החשבונות של הנאשם (ראו גם כרסוס שנערכו על ידו **ת/7א - ת/7ד**). אשר לקיומו של היסוד הנפשי הנדרש "מטרה להתחמק מתשלום מס" ביחס לעבירות בהן הואשם הנאשם, כידוע, העבירות בהן הואשם הנאשם הן עבירות התנהגותיות ואין צורך בהוכחת התחמקות ממס הלכה למעשה לשם הרשעה. על הכוונה הפלילית יש ללמוד מהנסיבות, מההתנהגות ומעשים חיצוניים של הנאשם (ע"פ 502/73 **שוורצברג נ' מדינת ישראל** (26.3.1974)). מסקנתי מניתוח הראיות היא שהתקיים אצל הנאשם היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירות.

71. משהמאשימה הוכיחה את ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם מעל לכל ספק סביר ומשטענות ההגנה בקשר למחדלי חקירה, הגנה מן הצדק, אכיפה מפלה והשתק שיפוטי נדונו ונדחו כמפורט לעיל, אני מרשיעה את הנאשם בביצוע עבירות לפי סעיפים 117(ב)(5) ו-117(ב)(6) לחוק מע"מ.

ניתנה היום, ט' אייר תש"פ, 03 מאי 2020, במעמד הצדדים